

МѢСЯЦЪ НОЕМБРІА, ВЪ Ъ-Й ДЕНЬ.

* * *

ПАМЯТЬ СѢАГО И ПРЕАГО КНЗА
ОУРОШНИЦЫ, ВЪ МОНАШЕСТВѢ СТЕФАНА,
МИРОТОЧЦА, СЫНА БЛАГОВЕРНАГО КРАЛѦ
СЕРБСКАГО ДРАГУТИНА [НЕМАНИЧА].

МЕСЕЦА НОВЕМБРА, У 12-ТИ ДАН.

* * *

(С)ПОМЕН СВЕТОГ И ПРАВЕДНОГ ПРИНЦА
УРОШИЦЕ, У МОНАШТВУ СТЕФАНА,
МИРОТОЧЦА, СИНА БЛАГОВЕРНОГ КРАЛѦ
СРБСКОГ ДРАГУТИНА (НЕМАНИЧА).

МѢСЯЦА НОЕМВРІА, ВЪ Ъ-Й ДЕНЬ.

ПАМЯТЬ СѢАГО И ПРЕАГО КНЗА ОУРОШНИЦЫ,
ВЪ МОНАШЕСТВѢ СТЕФАНА, М҆РОТОЧЦА,
СЫНА БЛ҆ГОВѢРНАГО КРАЛѦ СЕРБСКАГО
ДРАГУТИНА [НЕМАННИЧА].

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧЕРНИ.

Поѣмъ: Бл҆женъ мѡжъ: ѡ-й антѣфѡнъ.

На Г҃а, возвѣхъ: стѣхѣры, на Ѣ,
[повторяюще кѡждо], гласъ ҃. [зораствы]:

Недоумѣваю какъ похвалю ти дѣствіе, * вѣсь тѣломъ же и оумомъ
* ѡскверненъ сынъ: * и какъ воспою ти чѣстоу, * вѣсь въ
безмѣстнаа дѣлаіа вполченъ сынъ. * ѿ! хр҃тѣ мой, ты мнѣ хѡдѣишемъ,
* оумъ оумни и р҃це ѡчисти, * слово мнѣ дарѡа испещрѣти * сѣаго
юношѣ твоего, стефана б҃гоукрашеннаго, * с҃гоже м҃роточеніемъ наипаче
прославиа с҃и, * и со сѣыми прѣдки с҃гѡ * въ нѣнѣи славѣ къ себѣ
сопредставиа с҃и.

Недоумѣваю какъ возвеличу тѣ, добродѣтелей сокровище, * вѣсь
* разнообразными непотрѣбствѣи ѡдержимъ сынъ: * и какъ
предположѣи цѣломудріе, * вѣсь дѡшегѡбными стѣпѣми ѡмраченъ сынъ. *
ѿ! бж҃е мой, ты мнѣ разслабленнѣишемъ, * крѣпость дѡши и тѣла
дарѡи, * оумѣніе мнѣ даа оудобрѣти * вѣнценосца твоего, стефана
б҃гобѣнчанаго, * с҃гоже по имени славно оубѣнчалъ с҃и, * и со всѣми
сѣыми твоими * въ совѣры б҃гославащыа къ себѣ совиниа с҃и.

МЕСЕЦА НОВЕМБРА, У 12-ТИ ДАН.*¹

**(С)ПОМЕН СВЕТОГ И ПРАВЕДНОГ ПРИНЦА УРОШИЦЕ,*²
У МОНАШТВУ СТЕФАНА, МИРОТОЧЦА,
СИНА БЛАГОВЕРНОГ КРАЉА СРБСКОГ ДРАГУТИНА (НЕМАЊИЋА).*³
НА ВЕЛИКОМ ВЕЧЕРЊУ.**

Певамо: Блажен [je] човек ... 1. антифон.

**На Господе, завапих ... стихире, на 8,
[понављајући сваку], глас 3. [Зорастове]:**

У недоумици сам како да ти похвалим девственост, * када сам сав и телом и умом оскврњен; * и како да ти опевам чистоту, * када сам сав у неумесна дела уплетен. * О! Христе мој, Ти м(ен)и најгорем, * ум разбистри и срце очисти, * реч ми дарујућ(и) да окитим * светог јуношу Твога, Стефана богоукрашеног, * кога си мироточењем нарочито прославио, * и са светим предцима његовим * у небеској слави преда Се заједно [no]ставио.

У недомици сам како да т[еб]е узвеличам, ризницу врлина, * када сам сав разноврсним неваљавствима обузет; * и како да с[еб]и предпоставим целомудреност, * када сам сав душегубним страстима [n]омрачен. * О! Боже мој, Ти м(ен)и најразслабљенијем, * крепост душе и тела даруј, * умеће ми дајућ(и) да улепшам * венценосца Твога, Стефана боговенчаног, * кога си према имену славно увенчао, * и са свим светима Твојим * у зборове Бога славеће преда Се заједно уврстио.

¹* како се 11. новембра у СПЦ прославља св. муч. краљ Стефан Дечански, празновање преп. Стефана Урошице се помера на дан после (или дан раније, како изволи предстојатељ).

²* србски краљеви и цареви (од Уроша I), уз 1. владарско име Стефан (венац, венценосац, крунисана глава) носе и 2. владарско име Урош, по мом скромном „мудровању“ то је отуда што су се неки од њих женили мађарским принцезама и у мираз добијали знатне мађарске територије, а мађарско „Ћг“ значи господин.

³* у манастирима Тавни и Папраћи (Зворничко-тузланска епархија), и у Ариљској цркви (Жичка епархија) у овај дан служити бдење (а другде како изволи предстојатељ), а на појутарје храмовне славе заједно са Службом храма и Службом св. краљу Драгутину (преп. Теоктисту).

Недоумѣваю ка́кѡ возвы́шѹ тѣ́ правоше́ствіе, * вѣсь по безпѣ́тїемѡ
 неразѹ́мїа разсѣ́ланѡ сы́и: * ѿ ка́кѡ возлюблю́ тѣ́ правожиті́е, *
 вѣсь въ развраще́ніе по́хвѣть погрѣ́женѡ сы́и. * ѿ! вѣ́ко мо́й, тѣ́ мнѣ́
 заблѣ́женѣишемѹ, * разсѣ́жає́нїа испра́ви ѿ ѡ́звѣкѡ разрѣ́ши, * мы́сль
 мѣ́ вперѣ́а непреткнове́ннѡ воспѣ́вати * стѣ́ца твоегѡ, стефа́на
 вѣ́спросла́вленнаго, * ѡ́гоже ѿ лю́деи сво́ихѡ возвы́силѡ є́си, * ѿ со
 ѿзбра́нными сво́ими къ себѣ́ совозвѣ́лѡ є́си.

Недоумѣваю ка́кѡ вознесѹ́ тѣ́ достѡ́йнаѡ похвалѣ́нїа, * вѣсь
 неприли́ченѡ ѿ стѣ́пѣнїа недостѡ́инѡ сы́и: * ѿ ка́кѡ восписѹ́ тѣ́
 вѣ́гопрїѣ́тнаѡ сладкопѣ́нїа, * вѣсь непрїѣ́зными наводне́нѡ сы́и. * ѿ!
 стѣ́пѣтелю мо́й, тѣ́ мнѣ́ погнѣ́нїишемѹ, * здравоу́міе ѿ цѣ́ломѹ́дрїе
 подарї, * добросло́вїемѡ ѿ чистонра́вїемѡ оубѣ́жити * оубѣ́дника твоегѡ,
 стефа́на къ вѣ́гопрїѣ́тнаго, * ѡ́гоже ѡ́акѡ стѣ́аго своегѡ призна́лѡ є́си, *
 ѿ мѣ́ропоче́нїемѡ ѿ ра́ки ѡ́бильнымѡ * лю́демѡ є́го ѿ все́и вселѣ́ннѣи
 ѡ́бѣ́вилѡ є́си.

Сла́ва, гласѡ 5:

Ка́кѡ не оубѣ́жѹ́ тебѣ́, * за́повѣ́дей гдѣ́нихѡ бо́дра дѣ́лателя; * ѿли
 ка́кѡ не похва́лю ѡ́гглаго́бенное тѣ́ житїе́; * тѣ́ бо, ѡ́акѡ пче́ла
 тѣ́рдолю́бнаѡ, многоцвѣ́тныѡ плоды́ добродѣ́телей * въ сокрови́ще своеѡ
 чи́стыѡ дѣ́ши собра́лѡ є́си: * все́ земно́е блага́го презрѣ́въ, * къ блага́мѡ
 вѣ́дѹщагѡ вѣ́ка раче́нїе вѣ́нѹ ѿмѣ́лѡ є́си: * привре́менное за вѣ́чное
 ѿзмѣ́нївъ, * ѿзрѣ́денѡ крѣ́пцѡ показа́лѡ є́си: * вѣ́нцемѡ сла́вы днѣ́нѡ
 оукра́ша́лѡ, * ѿ нѣ́ными добрѡ́тами во вѣ́ки наслажда́лѡ: * ко хрї́стѹ́ вѣ́
 предста́, * не преста́и мола́сѡ * ѡ́ насѡ прѣ́зднѹ́щихѡ тѣ́ свѣ́тлѹ́
 па́мѣть.

ѿ ны́нѣ, вѣ́рченѡ догма́тїкѡ, гласѡ то́йже:

Кто́ тебѣ́ не оубѣ́житѡ, преста́а дѣ́во; * кто́ ли не воспѣ́тѡ твоегѡ
 пречѣ́стагѡ ржѣ́тва; * безлѣ́тнѡ во ѿ ѿ́ца возсї́авый сї́нѡ
 є́диннорѡ́дный, * то́йже ѿ тебѣ́ чѣ́тыѡ про́йде, * неизрече́ннѡ вопло́сѡ, *
 є́стество́мѡ вѣ́нѡ сы́и, * ѿ є́стество́мѡ бы́въ члѣ́вкѡ насѡ ра́ди, * не во
 двоѹ́ лицѹ́ раздѣ́ла́емый, * но во двоѹ́ є́стестве́ * несли́тнѡ
 позна́аемый. * того́ моли́, чѣ́таѡ, всебл́женнаѡ, * поми́ловатисѡ дѣ́шамѡ
 на́шымѡ.

Унедомици сам како да ти узвисим правохођ[ењ]е, * када сам сав по беспућима неразумља разсејан; * и како да ти узљубим правоживљ[ењ]е, * када сам сав у разврат пожудѡ потопљен. * О! Владико мој, Ти м(ен)и најзаблуделијем, * расуђивања исправи и језик разреши, * мисао ми окриљујћ(и) да незазорно опевам * светца Твога, Стефана богопрослављеног, * кога си из(међу) народа Свога узвисио, * и са избрани(ци)ма Својим преда Се заједно узвео.

Унедомици сам како да ти узнесем достојне похвале, * када сам сав неприличан и светопоја недостојан; * и како да ти (у)спевам благопријатне слаткопоје, * када сам сав непријатностима поплављен. * О! Спаситељу мој, Ти м(ен)и најпогуб(ље)нијем, * здравоумље и целомудреност подари, * да лепом речју и чистом нарави ублажим * угодника Твога, Стефана код Бога добро примљеног, * кога си као светог Свога признао, * и мироточењем из гробнице обилним * народу његовом и свој васељени објавио.

Слава ... глас 6:

Како да не зовем блаженим тебе, * заповести Господњих бодрог делатника? * или како да не похвалим ангелоподобно ти живљење? * јер ти си, као пчела трудољубива, многоцветне плодове врлина⁴ * у ризницу своје чисте душе сабрао; * све земно благо презрев(ши), * за добрима будућег века чежњу си једнако имао; * привремено за вечно изменив(ши), * изврстан трговац си се показао; * венцем славе се дивно украшавајућ(и), * и небеским лепотама се у век(ов)е наслађујућ(и); * пред Христом Богом стојећ(и), * не престај да се молиш * за нас који ти празнујемо светли (с)помен.

И сада ... Богородичан догматик, глас исти:

Ко да Те блаженом не зове, Пресвета Дјево? * Ко да не опева Твој пречисти Пород? * јер Онај који пре[д]вечно засија од Оца – Син јединородни, * од Тебе, Чисте, (про)изађе, * неизрециво се оваплотив(ши); * Он који је[сте] по природи Бог, * и по природи поста[о] човек нас ради; * Који се не дели у два Лица, * н(ег)о се у две несливене природе [рас]познаје. * Њега моли, Чиста Свблажена, * да се смиљује душама нашим.

⁴* као узор за почетак ове стихире искоришћен возвателни Славник из Службе св. вел. муч. кнезу Лазару 15. јуна.

Входъ. Прокіменъ дне. И чтеніа трѣ [прѣбническа]:

а] Премѣрости соломѡновы чтеніе [глава ѿ, а-ѿ]:

Прѣбныхъ дѣшъ въ рѣцѣхъ бжїей, и не прикоснетца ѿхъ мѣка. [ѿ] Непщевѣни бѣша въ ѡчестѣхъ бездѣльныхъ оумрѣти, и вѣнѣца ѿслобленіе ѿсходъ ѿхъ. [ѿ] И ѣже ѿ насъ шестѣе сокращеніе, ѡні же сѣтъ въ мѣрѣ. [а] Ибо предъ лицемъ члвческимъ ѡце и мѣкѣ прїимѣтъ, оупованіе ѿхъ безсмертіа ѿполнено. [ѿ] И вѣмѣлѣ наказани бѣвшѣ, великими бѣгодѣтельствовани бѣдѣтъ, ѿкѣ бѣхъ ѿскѣнѣ ѿ, и ѿверѣте ѿхъ достѣйны себѣ. [ѿ] Иѣкѣ златѣ въ горніцѣхъ ѿскѣнѣ ѿхъ, и ѿкѣ всеплодіе жерѣвенное прїаѣтъ ѿ. [ѿ] И во времѣхъ посѣщеніа ѿхъ воздѣаѣтъ, и ѿкѣ ѿскры по стѣбѣлю потекѣтъ. [ѿ] Обѣдѣтъ ѿзыкомъ, и ѿбладаѣтъ людемъ, и воцрѣнѣтъ гдѣ въ нѣхъ во вѣки. [а] Надѣющіица на нѣ, раздѣмѣютъ истинѣ, и вѣрніи въ любвѣхъ пребѣдѣтъ ѿмѣ: ѿкѣ блѣтъ и мѣтъ въ прѣбныхъ ѿгѣ, и посѣщеніе во ѿзбранныхъ ѿгѣ.

б] Премѣрости соломѡновы чтеніе [глава ѿ, б-ѿ]:

Прѣбникъ ѡце постигнетъ скончѣнѣ, въ покѣнѣхъ бѣдѣтъ. [ѿ] Стѣрѣсть во ѿтнѣхъ не многолѣтна, ниже въ числѣхъ лѣтъ ѿсчитѣетца. [а] Стѣдѣна же ѣсть мѣдрѣсть члвчкѣхъ, и бѣзрѣстѣ стѣрѣсти, житіе нескѣрѣное. [ѿ] Бѣгодѣденъ бѣгови бѣвѣ, возлюбленъ бѣстъ, и живѣй посреѣхъ грѣшникѣхъ прѣстѣвленъ бѣстъ. [ѿ] Бѣсхнѣенъ бѣстъ, да не слѣва ѿзмѣнѣтъ рѣзѣма ѿгѣ, илѣ лѣтъ прѣлѣстѣтъ дѣшѣ ѿгѣ. [ѿ] Рѣченіе во слѣбѣхъ помрачѣтъ дѣбра, и парѣнѣе пѣхѣти прѣмѣнѣтъ оумъ неслѣбѣнѣ. [ѿ] Скончѣвѣ вѣмѣлѣ, ѿполни лѣта дѣлга: [а] Оумѣдна во вѣхъ гдѣхъ дѣшѣ ѿгѣ. ѿгѣ рѣди потѣцаѣ ѿ среды лѣкаѣствѣа. Людіе же вѣдѣвшѣ, и не раздѣмѣвшѣ, ниже полѣжѣ въ помышленіи таковоѣ: [ѿ] ѿкѣ блѣтъ и мѣтъ въ прѣбныхъ ѿгѣ, и посѣщеніе во ѿзбранныхъ ѿгѣ.

Вход. Прокимен дана. И три читања [преподобних]:*⁵

1] Читање из Премудрости Соломонових [гл. 3,1-9]:

 уше праведникā су у руци Божјој, и неће их се дотаћи невоља. [2] Изгледало је у очима неразумних да су умрли, и [3,1] сматран је за погибао исход њихов, [3] а одлазак од нас – уништење; они, међутим, пребивају у миру, [4] јер ако су у очима људи и кажњени, нада је њихова пуна безсмртности; [5] и мало намучени, велико ће добро задобити, пошто их Бог испроба и нађе их достојне себе самога; [6] као злато у огњеној пећи испроба их, и као свеплодну жртву прими их. [7] И у вријеме када их посјети засијаће, и као искра у стрњици плануће. [8] Судиће племенима и загосподариће народима, и зацариће се над њима Господ вавијек. [9] Који се у Њега поуздају познаће истину, и вјерни ће у љубави пребивати у Њему, јер благодат и милост је са светима Његовим, [и промишљање над светима Његовим.]*⁶

2] Читање из Премудрости Соломонових [гл. 4,7-15]:

 раведник доспије ли да оконча, у покоју ће бити; [8] јер часна старост није у мноштву љета нити се мјери бројем година; [9] [4,7] сједина људима је разборитост и зрео узраст – живот неупрљан. [10] Угодан Богу поставши омиље Му и живећи међу грешницима би пресељен; [11] прими га себи, да не би зло измијенило разум његов или лукавство преварило душу његову; [12] јер злобна завист помрачује добра, и похотљиво маштање развраћа ум незлобив. [13] Ко се за кратко усаврши, напуни много година; [14] јер је омилила Господу душа његова, зато и похита из зле средине; а свјетина видје и не схвати и на ум јој не дође нешто тако [15] да је благодат и милост на избраницима Његовим, и промишљање над светима Његовим.

* „Премудрости Соломонове“ превод са јелинског изворника митрополит Црногорско-приморски г. Амфилохије (Радовић), библиотека „Православно искуство“, Јасен – Бијели Павле, Никшић 1996. г.

*⁶ додато према сличном месту, а нема у преводу митрополита г. Амфилохија (Радовића).

Г] Прѣмѣрости соломѣновы чтѣніе [главы ѣ,ѣі-ѣд и ѣ,ѣ-г]:

Нрѣнницы во вѣки живѣтъ, и въ гдѣ мзда ѣхъ: и попечѣніе ѣхъ оу вышнѣгѣ. [ѣі] Сегѣ радн прїимѣтъ црѣтѣе бл҃гоуѣпѣа, и [ѣі] вѣнѣцъ доброты ѣ рѣкн гдѣн: занѣ деснїцею покрѣетъ ѣ, и мѣшцею зацїнтїтъ ѣхъ. [ѣі] Прїимѣтъ всеѣрѣжїе рѣнїе своѣ, и коѣрѣжнїтъ тѣарь въ мѣстѣ врагѣмъ. [ѣі] Облечѣтѣа въ бронѣ правды, и возложнїтъ шлѣмъ, сѣдъ нелнцемѣренъ. [ѣі] Прїимѣтъ цнїтъ непѣднїмый преподѣбїе. [ѣі] Поѣстрнїтъ же напраснїй гнѣвъ ко ѣрѣжїе: спѣборѣтъ же съ нїмъ мїръ на безѣмнѣа. [ѣі] Поѣдѣтъ правѣлѣныа стрѣлы мѣлнннѣа, и ѣакѣ ѣ бл҃гокрѣгла лѣка ѣблакѣвъ, на намѣренїе полѣтѣтъ. [ѣі] И ѣ каменѣтнѣа ѣрѣсти нѣпѣлнѣ падѣтъ гдѣа. Вознегодѣтъ на нїхъ водѣ морѣаа, рѣкн же потѣпѣтъ ѣ нагѣа. [ѣі] Сопрѣтнѣа стѣнѣтъ нѣмъ дѣхъ снѣа, и ѣакѣ вѣхѣръ развѣетъ ѣхъ, [ѣі] и ѣпѣстошнїтъ всеѣ зѣмлю беззакѣнїе, и слѣдѣнїтѣо прѣвратнїтъ прѣтѣлы снѣлнѣхъ. [ѣі] Слѣшнїте оуѣа црѣе, и разѣмѣнїте, навѣкннїте сѣдїи концѣвъ землн. [ѣі] Внѣшнїте держѣцїи мнѣжѣствѣа, и гордѣцїнѣа ѣ народѣхъ ѣзѣкѣвъ, [ѣі] ѣакѣ данѣ сѣстѣ ѣ гдѣ держѣаа вѣмъ, и снѣа ѣ вышнѣгѣ.

На лѣтнї: стѣхїра храма сѣагѣа ѣхїллїа, глѣсъ ѣ. [Лѣзарѣа]:

Икѣнѣо хрѣта, прѣвопѣстѣаа велнѣагѣа, * прѣавнї тѣа вѣчнѣстѣ, сѣѣннѣ лѣхїллїе, * мѣрѣ во мїрѣвъ сѣлїе вѣгѣлѣѣка нѣмѣлѣ сѣн, * нѣмѣе стѣадо нѣзѣрѣннѣо и вѣѣрѣннѣо тн оутѣврднлѣ сѣн, * црѣквн хрѣтѣѣѣ сѣ прнѣводѣа, * въ нѣнѣе вѣѣмъ сѣсѣнїе.

И стѣхїры прѣвѣагѣа, глѣсъ ѣ. [Зѣрѣствѣа]:*⁷

Днѣсъ настѣавшѣа пѣмѣтѣ тн сѣаа, стѣфѣанѣ прѣвѣнѣ, * соѣрѣннѣа бл҃гѣтнѣбѣхъ свѣтѣа ѣзарѣетъ, * и сѣцѣа прѣзѣнѣлѣбнѣхъ нѣнзрѣчѣннѣа вѣселнїтъ: * пѣдѣвнѣтъ же тѣвѣнѣхъ дѣблѣстнѣо оукрѣашѣема, * и дѣбрѣдѣтѣлѣй тѣвѣнѣхъ дѣбрѣтѣо оудѣбрѣема, * црѣковѣа ѣрїллѣскаа [нлн: црѣковѣа сѣрѣскаа: нлн: ѣбнѣтѣлѣ пѣпрѣчѣскаа: нлн: ѣбнѣтѣлѣ тѣавнѣашѣскаа] радѣстнѣа вѣпѣетъ: * стѣфѣанѣ мнѣ похѣвалѣ и оутѣврдѣнїе. [Глѣсъ г:]

⁷* ѣще нѣ соѣврѣшѣмъ лѣтнїо: пѣчнї ѣ со слѣбннѣкомъ, ѣакѣ ннѣа на гдѣн, вѣзѣахъ: на глѣсъ ѣ.

3] Читање из Премудрости Соломонових [гл. 5,15-24 и 6,1-3]:

Праведници ће пак вавијек живјети и у Господу је награда њихова, и старање о њима код Вишњега. ^[16] Зато ће ^[5,15] примити Царство љепоте и вијенац красоте из руке Господње, јер ће их Он десницом закрилити и мишицом ће их заштитити. ^[17] Узеће за свеоружје ревност Своју и наоружаће створење за одбрану од непријатеља. ^[18] Обући ће се у оклоп праведности и навући ће на себе шлем – суд нелицемјеран; ^[19] узеће штит непобједиви – свјетлост ^[20] а изоштриће жестоки гњев као мач, док ће заједно са Њим заратити на безумнике цијели свемир. ^[21] Покренуће се добро усмјерене стријеле муњоносне и из облака као добро натегнутог лука пролетјеће циљу, ^[22] и каменуубојитог гњева препун излиће се град; узнегодоваће против њих вода морска, а ријеке их изненада опколити; ^[23] супротставиће им се Дух силни и као вихор ће их развијати; ^[24] и безакоње ће опустошити сву земљу а злочинство оборити пријестоле моћника. ^[6,1] Послушајте зато цареви и разумите; научите, судије крајева земаљских; ^[2] упамтите ви који владате мноштвом и који се гордите над многим народима: ^[3] Од Господа вам је дата власт ваша и владање од Вишњега!

На Литији: стихира храма св. Ахилија, глас 1. [Лазарева]:*⁸

Иконом Христа, Првопастиръ Великог, * пројави те вечност, свештени Ахилије, * јер си [за] меру светова Јеванђеље Богочовека имао, * и њиме си изабрано и поверено ти стадо утврдио, * Цркви Христовој га приводећ(и), * у Којој је свима спасење.

И стихире преподобног, глас 2. [Зорастове]:

Данас настали (с)помен ти свети, Стефане преподобни, * сабрања благочестивих светло озарава, * и срца празникољубних неизрециво весели; * а подвига твојих јунаштвом украшавана, * и врлина твојих лепотом улепшавана, * црква Ариљска [или: Црква Србска; или: обитељ Папраћска; или: обитељ Тавнашска] радосно кличе: * Стефан ми је похвала и утврђење.*⁹

[Глас 3:]

* ову стихиру (узету и мало прерађену из повучене службе свт. Ахилију Лазара Љубића) певати у храму свт. Ахилија у Ариљу, а у манастирима Папраћи и Тавни неку од стихира њихових храмова – Благовести и Духова.

* за завршни усклик ове стихире искоришћен завршетак кондака св. муч. Краљу Стефану Дечанском, који иначе почесто срећемо у минејској химнографији..

Кѣи ми похвѣльными словесѣи стѣфанѣа оукрашѣаю, * ѿ кѣи ми
пѣсенными вѣнцѣи бѣовозлюбленнаго оувѣнчѣаю, * тѣи бо крѣпкѣи
бѣораченїѣа къ прѣтѣолѣ вѣшнаго възлетѣ, * ѿ ѣрѣжемѣа смѣренїѣа врагѣи
кнѣпѣи вѣа побѣдѣи: * вѣлѣгонравїемѣа оукрашѣа ѿ безцѣнными бѣолѣпїемѣа
оудобрѣа, * ѿ цѣенное теченїе вѣлополѣчнѣа совершѣвѣа: * ѿ насѣа, ѿ
пѣмѣти ѣго, собранихѣа, * ѣдинаго вѣлѣосердѣчнаго, хрѣста бѣа, мѣлитѣа.

Днесь, пáмaть тѣ всѣчѣнѣю * совершáюще, стeфáне прeблѣжѣнне, *
 моли мeя, собрáвшея къ тебѣ: * ѡ избáвѣнтіи нáмъ вcáкѡ
 нападѣніа врáжіа посóбствіи твоѣмн: * ѡ просвѣтѣніи нáмъ свѣтомъ
 прáзднствa твоeгѡ, млѣтвaми твоѣмн, * дерзновѣніе бо ѣмaши ко хрѣсту,
 бгѣ нáшемѹ: * ѣгѡже ѡ нáсъ грѣшныхъ, моли мeя тѣ, * со всѣмн сѣбѣмн
 рѡда нaшегѡ вѣнѣ моли.

Аще ѿ житїѣ твоѣ ѡбоженно [ѣсть], * ѿсхожденїе же сїѡново, *
 Стефанѣ бѣоблженне ѿ бѣлюбїме: * на землѣ сїажанїе нѣныхъ блага
 совершено, * на нѣсѣхъ же посѣненїе прославлено: * ѿзлїанїемъ мѣра
 бѣгоухънаго подтверждено, * ѿ чюдесы дѣвными посвидѣтельствованно:
 * прїимѣ, ѿ ѿ насъ вѣрою ѿ добродѣтели ѡскѣдѣвшихъ, * сїѣ ѡубогаѣ ѿ
 гл҃гнївое пѣснословїе, * ѿ не презри въплѣ молѣбникъ твоихъ: * ѿ мамы
 бо тѣ ѡсердѣна застѣпника * ѿ бѣгоуѣтлїва мѣтвенника ко хр҃тѣ бѣ, *
 сїѣлюбнѣ тѣ пѣмѣть чествѣющыѣ.

И нынѣ, вѣрчѣнз, глагыз тоѣже:

Које добропоје да принесем добродушном, * и које похвале да сплетем боговенчаном; * врлинама пренакићеном и благодатима преиспуњеном, Стефану благородном и благоликом; * стубу богосјајном и светлозарном, * светилнику васељене на своду небеском уздигнутом; * који светлоизливањем својим поднебесје озарује, * и празником својим приспелим * душе наше у Господу радује?

[Глас 4:]

Којим похвалним речима Стефана да украсим, * и којим песменим венцима богољубљеног да увенчам; * јер он крилима богочежње к престолу Свевишњег узлете, * и оружјем смирења непријатеље разметљиве победи; * добром нарави се украси и безценим богољепијем се улепша, * и свештену трку добродобитно завршив(ши); * за нас, о (с)помену његовом сабране, * јединог доброср(да)чног, Христа Бога, моли.

[Глас 5:]

Данас, (с)помен ти свечасни * с(а)вршавајућ(и), Стефане преблажени, * молимо се, сабрав(ши) к теби: * да се избавимо [од] сваког напада вражијег помоћима твојим; * и да се просветлимо светлошћу празника твога, молитвама твојим, * јер смелост имаш пред Христом, Богом нашим; * Кога за нас грешне, молимо те, * са свима светима [на]рода нашег вазда моли.

Слава ... глас 6:

Иако је живљење твоје обожено, * а исхођење светоподобно, * Стефане богоблажени и богомил(ен)и; * на земљи стицање небеских блага с(а)вршено, * а на небесима посвећење прослављено; * изливањем мира благуханог потврђено, * и чуд(ес)ма дивним посведочено; * прими, и од нас вером и врлином оскуделих, * ово убого и муцаво песмословље, * и не презри вапаје молбеника твојих; * јер те имамо [као] усрдног заступника * и лакоумољивог молитвеника пред Христом Богом, * [ми] који ти светољубно (с)помен чествујемо.

И сада ... Богородичан, глас исти:

По: Нѣныхъ чинѡвъ:

Ἑπίτις: Εἰρήνην μέλει, βοάτω γὰρ, * ἐν ἀποκτείνῃ ἐγὼ βοήσω.

Безплѣтныхъ снѣговѣнникъ ѿ сѣихъ сопричастникъ * бѣла ѿсѣи,
 Стефанѣ припомяни: * чѣственныа страсти воздержаніемъ
 побѣдивъ, * ѿ плѣтисѣи востанѣи пощеніемъ оудръживъ: * хѣдшее
 лѣшее, ѿ плѣть дѣхъ покоривъ, * ѿ бѣи паче всѣхъ возлюбивъ: * ѿ
 тѣмъ въ нѣныхъ селеніихъ водворивъ.

Στίχς: Ὑπὸ πρὸς γένεσ [✱] σμέρτῃ πρῶτων ἐγώ.

ДѢСТВИЦЮ ДОБРОДѢТЕЛЕЙ БЛГОВОСХОДѦ, СТЕФАНЕ ВСЕБЛЖЕННЕ, *
ДРЕВНАГѦ ЧЛВКА СЗ ДУШЕГЪВНЫМИ СТРѢТНЫИ СОВЛѢКАСЯ ЁСН, * И ВО
ХРѢТѦ ЛѢПѦ ѠБЛѢКАСЯ ЁСН: * ВРАГѦ РОДА ЧЛВЧЧА ТАКѦ ПОСРАМИВЪ, * И
НАСТѦВНИКЪ НАМЪ ПРАВОЖИТѦА БЫВЪ. **ГЛАВА, ГЛАСЪ Ё:**

ГЛАВА, глász ě:

ДЮБОБРА́ЗІЕМЪ*¹⁰ ДѢШНѢ БЛ҃ГОУКРАСИВѢА, О҆҃РОШНЦЕ ПРЕБОГА́ТЕ, * И
ВѢЩНЦЕМЪ ДОБРОДѢТЕЛЕЙ ѠВѢЩЧАВѢА, СТЕФА́НЕ БОГОВѢЩАННЕ: *
СІА́НІЕМЪ ІСПРАВЛЕНІИ СВОИ́ХЪ ВѢЩМЪ ВОЗСІА́ЛЪ Ё́НІ, * И Ѡ ЗЕМЛИ НА НѢСА
ПРЕСТА́ВНИА Ё́НІ: * МѸРОТОЧЕНІЕМЪ ЖЕ Ѡ РА́КИ СВОЕѦ ВѢА СФЛАѠ О҆҃ДНѢА
Ё́НІ, * И КЪ СОБО́РѠМЪ СѢ́ЫХЪ РАВНОЧЕ́СТНѠ ПРИШЕЩІАВѢА Ё́НІ: * ИЗ НИ́МИ
НЕПРЕСТА́ННѠ МОЛІА * Ѡ СП҃СЕ́НІИ ДѢШЪ СЛА́ВЩИХЪ ТѦ.

^{10*} моја новокованица.

Творац и Избавитељ мој, Пречиста, Христос Господ, из Твојих бокова прошав(ши), у ме(не) се обуче, и прве клетве Адама ослободи. Стога Ти, Свечиста, као Божијој Мајци и Девојци уистину, кличемо неућутно: [оно] анђелско Радуј се; радуј се, Владичице, заступнице и покрове, и спасење душа наших.

На стиховње: стихире, глас 1.

Подобан: Небеских чинова ...

Најсветлији твој празник приспе, Стефане богоносни, * оне који се стичу у храм твој озаравајућ(и), * и душе им вечношћу омиомирисавајућ(и); * срца им умилењем испуњавајућ(и), * и чувствѡ им радошћу у Господу веселећ(и); * јер у теби имају молитвеника добро примљеног пред Господом.

Стих: Блажен је човек који се боји Господа, * у заповестима Његовим напредоваће веома.^{*11}

Безтелесних сазборник и светих сапричастник * био си, Стефане незаборавни; * чулне страсти уздржа[ва]њем победив(ши), * и телесна подизања постом укротив(ши); * горе бољему, и тело духу покорив(ши), * и Бога изнад свега узљубив(ши); * и тако се у небеским стаништима настанив(ши).

Стих: Часна је пред Господом * смрт преподобних Његових.^{*12}

Дествицом врлинама добро усходећ(и), Стефане свеблажени, * древног човека са душегубним страстима си свукао, * и у Христа (си) се лепо обукао; * непријатеља рода човечијег тако посрамив(ши), * и наставник нам правоживља постав(ши).

Слава ... глас 5:

Милоликошћу душе се благоукрасив(ши), Урошице пребогати, * и венцем врлина се овенчав(ши), Стефане боговенчани; * сјајем исправности својих свима си засијао, * и са земље (си) се на небеса престадио; * а мироточењем из гробнице своје све си веома задивио, * и зборовима светих (си) се равночасно придружио; * с њима се непрестано моли * за спасење душа оних који те славе.

¹¹* Пс. 111,1.

¹²* Пс. 115,6.

И нынѣ, вѣорченѣ, гласѣ тѣмже:

Храмъ и двѣрь ѣси, * палата и прѣтолъ црѣвѣ, * дѣо всечѣстнаѣ, *
 ѣюже ижебавитель мой, хрѣтосъ гдѣ, * во тѣмѣ спасымъ ѡбнѣ, *
 слнце сын прѣвды, просвѣтити хотѣ * ѡже созда по ѡбразѣ своему,
 рѣкою своею. * тѣмже, всечѣстнаѣ, * ѡкѣ мѣрне дерзновѣнїе къ немѣ
 сѣлабшаѣ, * непрестѣнно молѣ спсѣтиѣ дѣшамъ нашимъ.

На блѣвенїи хлѣбѣвѣ: тропарь, гласѣ 5:

Въ мѣрѣ цѣломѣдрїе невредимо сохранилъ ѣси, * на послѣдокъ же и
 монашеское ѡго воспрїалъ ѣси: * во ѡбоихъ гдѣви твоемѣ
 блгогодѣлъ ѣси, * и мѣронзлѣчїемъ ѡ негѣ прослѣвилъ ѣси: * ѡче
 прѣбне стѣфанѣ, вѣнценмѣнне, * молѣ ѡ насъ пѣсньми ѡубѣнчавѣющихъ
 тѣ. [Дважды.] **И: Бѣе дѣо: [Ѣдиножды.]**

НА ѢТРЕНИ.

На бѣхъ гдѣ: тропарь прѣбнагѣ, гласѣ 5:

Въ мѣрѣ цѣломѣдрїе: [Дважды.]

Слава, и нынѣ, вѣорченѣ, гласѣ тѣмже:

Блѣвеннѣю нарекии твою мѣрь, * пришѣлъ ѣси на страсть больнымъ
 хотѣнїемъ, возсѣавъ на крѣтѣ: * взыскати хотѣ ѡдѣма, глѣбѣ
 ѡглѣмъ: * срабѣнѣша мнѣ, ѡкѣ ѡбѣтѣша погнѣша драхма. *
 всѣмѣдрѣ ѡустрѣнѣнъ, вѣе насъ, слава тебѣ.

По ѡ-и кадѣсѣмѣ: сѣдѣленѣ, гласѣ 6.

Пѣ: Красотѣ дѣства твоегѣ:

Красотою житїѣ твоегѣ и выотою пѣдвигъ твоихъ, * ѡглѣ
 ѡуднѣлъ ѣси, члѣвѣки же возвеселѣлъ ѣси: * смѣрть ѡбнѣ ти
 покѣи, стѣфанѣ ѡнош[ествен]ный, * прѣставлѣнїе же прѣхождѣнїе къ
 лѣчшемѣ: * иже нынѣ, со всѣми стѣми, прѣбывѣай, * ици поубымъ
 тѣ млѣей ѡ хрѣтѣ бѣа. [Дважды.] **Слава, и нынѣ, вѣорченѣ, гласѣ тѣмже:**

И сада ... **Богородичан, глас исти:**

Храм и двор (је)си, * палата и престо Царев, * Дјево свечасна, *
Из Које се, Избавитељ мој, Христос Господ, * у тами
 поспалима јави, * [као] Сунце правде, које хоће да просвет(л)и, * оне
 које сазда по лику Своем руком Својом. * Стога, Свеопевана, * пошто
 си материнску смелост пред Њим стекла, * непрестано моли да се
 спасу душе наше.

На благосиљању хлебова: тропар, глас 6:^{*13}

У свету си целомудреност неповређену сачувао, * а на послетку
 си и монашко иго примио; * у обома си Господу Твоме добро
 угодио, * и изливањем мира си се од Њега прославио; * оче
 преподобни Стефане, венцеимени, * моли за нас који те песмама
 увенчавамо. [Двапут.] **И: Богородице Дјево ... [Једном.]**

НА ЈУТРЕЊУ.

На Бог [је] Господ ... тропар преподобног, глас 6:

У свету си целомудреност ... [Двапут.]

Слава ... и сада ... Богородичан, глас исти:

Благословеном назвав(ши) Своју Матер, * пошао си на страдање
 по [добро]вољној намери, засијав(ши) на крсту; * хотећ(и) да
 потражиш Адама, [и] говорећ(и) анђелима: * Радујте се са мном, јер
 се (про)нађе изгубљена драхма. * Боже наш, који си све мудро
 устројио, слава Т(еб)и.^{*14}

По 1. катизми: сједален, глас 3.

Подобан: Красоти девства Твога ...

Красотом живљења твога и висином подвига твојих, * анђеле си
 задивио, а људе (си) развеселио; * смрт ти се показа покој,
 Стефане млађа(х)ни, * а престављење прелазак у боље; * тамо сада,
 са свима светима, пребивајућ(и), * ишти појцима ти мјлости у
 Христа Бога. [Двапут.] **Слава ... и сада ... Богородичан, глас исти:**

^{13*} тропар и кондак састављени 25. нов. 2019. г. око 17,00 ч; сутрадан доредитовани и преведени на србски.

^{14*} минимална редакција мог превода од 19. окт. 1994. г.

Красотѣ дѣства твоегѡ * и пресвѣтлѣи чѣтотѣ твоѣи * гавріїлѣ
оудивѣлѣ, вопїаше тѣ, бѣе: * кѡю тѣ похвалѣ принесѣ достоїнѣю;
* чѣо же вознменѣю тѣ; * недоумѣваю и оужасяюся. * тѣмже, ѣкѡ
повелѣнѣ бѣхѣ, * вопїю тѣ: радѣйсѣ, блѣтнаѣ.

По ѣ-й кадѣмѣ: сѣдѣленѣ, глѣсѣ ѣ.

Пѣ: Премѣростѣ и слѣво:

Цѣломѣдрїемѣ и блѣгоразѣмїемѣ ѡбѣаренѣ, * блѣгостїю и крѣтостїю
оукрашенѣ: * мнѣжеество вѣрѣїихѣ нахожденїи и ѡслобленїи *
терпѣливѣодѣшнѣ подѣлѣ ѣсѣ, * тѣмже и вѣнѣцѣ болѣзней твоѣхѣ ѡ
гѣа прїѣлѣ ѣсѣ: * ѣгѣже молѣ, стѣфанѣ смиренномѣдрѣ, * и насѣ, по
примѣрѣ твоемѣ, * вѣорѣжїтїи смиренїемѣ и терпѣнїемѣ. **[Дѣжды.]**

Глѣва, и нынѣ, бѣорѣченѣ, глѣсѣ тѣмже:

Премѣдростѣ и слѣво вѣ чрѣвѣ твоемѣ зачѣншѣ, бѣодѣо, * родилѣ
ѣсѣ мїродѣржѣа, * и вѣ ѡбѣтїихѣ понеслѣ ѣсѣ всѣдѣржѣа, * всѣхѣ
пїщѣдѣвѣа и всѣхѣ тѣвѣри тѣворѣа. * тѣмже молѣю тѣ, всѣпѣтаѣ: *
простїтїимнѣ согрѣшенїи въ дѣнь сѣдѣа, * и неѡсѣжденнѣ предѣстѣтїи мѣ
кѣ лицѣ сѣздѣатѣла моегѡ, * твоею пѣмоцїю и тѣвоїми мѣтѣвами.

Полѣелѣй. Вѣлнчѣнїе:

Оубѣжаемѣ тѣ * стѣфанѣ прѣбне: * ѣбо въ мїрѣ цѣломѣдрїе сохранилѣ
ѣсѣ, * и по прѣстѣвленїи мѣропѣченїемѣ * ѡ хрїтѣ вѣа прослѣвнѣлѣ
ѣсѣ. **[Ѣноѣ:]**

Велнчѣемѣ тѣ, * стѣфанѣ прѣбне: * ѣбо вѣнѣцѣмѣ добродѣтелѣи
оукрашенѣлѣ ѣсѣ, * и ѡ гѣа мѣропѣченїемѣ прослѣвнѣлѣ ѣсѣ.

[Ѣлѣ: Ѣвѣце прѣбномѣ.]

Ѳалѣмѣ иѣзѣрѣннѣй:

Терпѣа потерпѣхѣ гѣа, и вѣнѣтѣ мѣ, и оубѣлѣшѣ мѣтѣвѣ моѣ: **[Дѣнѣ ѣ-ѣ:]**
[Дѣнѣ ѣ-ѣ:] **П**остѣбѣ на кѣмѣни нѣзѣтѣ моѣ, и иѣспрѣвѣ стѣпѣи моѣ: **[ѣ]** **Сѣ**
оудѣлѣхѣлѣ бѣгѣа, и вѣдѣворѣхѣлѣ въ пѣстѣїнѣ. **[ѣ]** **О**упѣдѣбнѣхѣлѣ неѣсытїи
пѣстѣїннѣи. **[ѣ]** **Б**дѣхѣ и бѣхѣ ѣкѡ птїїа, ѡсѣбѣщѣлѣ на зѣтѣ. **[ѣ]** **В**ѡлѣна

Красоти девства Твога * и пресветлој чистоти Твојој * Гаврил(о) дивећ(и) се, клицаше Ти, Богородице: * Коју да ти похвалу принесем достојну, * и како да Те назовем, у недоумици сам и ужасавам се? * Стога, како ми је заповеђено, * кличем Ти: Радуј се, Благодатна.

По 2. катизми: сједален, глас 8.

Подобан: Премудрост и Реч ...

Целомудреношћу и благоразумношћу обдарен, * благошћу и кротошћу украшен; * мноштво вражијих нахођења и злобљена * трпељиводушно си поднео, * па си стога и венац боли својих од Господа примио. * Њега моли, Стефане смиреномудри, * да и нас, по примеру твоме, * наоуружа смирењем и трпљењем. [Двапут.]

Слава ... и сада ... Богородичан, глас исти:

Премудрост и Реч у утроби Својој зачев(ши), Богодјево, * родила си Светодржца, * и у наручју си понела Сведржца, * свију Хранодавца и све твари Творца. * Стога, молим Те, Свеопевана: * да се опростим [од] сагрешења у дан суда, * и да неосуђено станем пред лице Саздатеља мога, * твојом помоћју и твојим молитвама.

Полијелеј. Величање:

Блаженим те зовемо * Стефане преподобни; * јер си у свету целомудреност сачувао, * и по престављењу (си) се мироточењем * од Христа Бога прославио. [Друго:]

Величамо те, * Стефане преподобни; * јер си се венцем врлина украсио, * и од Господа мироточењем (си) се прославио.

[Или: опште преподобном.]

Псал(а)м избрани:

Гтрпљиво очекивах Господа, и спази ме, и услиши молитву моју;*¹⁵ [Збор 2:] Постави на камен ноге моје, и исправи стопе моје;*¹⁶ [1] Гле, удаљих се бегајућ(и), и настаних се у пустињи.*¹⁷ [2] Уподобих се пеликану пустињском.*¹⁸ [1] Бдих и бих као птица, која се осами(ла) на зиду.*¹⁹ [2] Колена моја изнемогоше од поста.*²⁰ [1] И

¹⁵* Пс. 39,2.

¹⁶* Пс. 39,36.

¹⁷* Пс. 54,8.

¹⁸* Пс. 101,7а.

¹⁹* Пс. 101,8.

²⁰* Пс. 108,24а.

моѧ ѡзнемѡгоста ѿ поста: [а] **И** плѡть моѧ ѡзмѣниѡ ѡлеа радн. [к]
Слезѡми моѡми постѣлю моѡ ѡмочѹ. [а] **И**акѡ ѡбыдѡша мѧ пѣн мнѡзи,
 сѡнмѡ лѡкѡвѹхѡ ѡдержѡша мѧ. [к] **Н**апрагѡша лѡкѡ своѡ, вѣщѣ горькѹ: [а]
Сострѣлѡти вѡ тѡйныхѡ непорѡчна[го]. [к] **П**редзрѣхѡ гдѧ предо мною вѡнѹ,
 ѡакѡ ѡдеснѹю менѣ ѡстѣ, да не подвижѹѡ. [а] **В**сѣ ѡзыцы ѡбыдѡша мѧ, ѡ
 ѡменемѡ гдѡнимѡ противлѡхѡ ѡмѡ. [к] **Б**лѡгѡенѡ гдѡ, ѡже не дадѣ нѡсѡ вѡ
 ловѡтвѹ зѡбѡмѡ ѡхѡ. [а] **Д**а ѡповѣдѡтѡ твѡѣ гдѡ, вѡ дѣлѡ твоѡ: [к] **И**
 прѡбенѡ твоѡ да блѡвѡтѡ тѡ. [а] **И** ѡѡвѣдите, ѡакѡ ѡднѡ гдѡ прѡбѡнаго
 своѡго. [к] **И** ѡѡтрѡдѡѡ вѡ вѣкѡ, ѡ жѡвѡ бѡдетѡ до концѡ. [а] **Х**ранѡтѡ гдѡ
 дѡшы прѡбѡныхѡ своѡхѡ. [к] **В**осхѡлѡтѡ прѡбенѡ во слѡвѡ, ѡ возрѡдѡютѡ
 на лѡжѡхѡ своѡхѡ. [а] **Ч**тнѡ предѡ гдѡмѡ смѣртѣ прѡбѡныхѡ ѡгѡ. [к] **П**ѡйтѣ
 гдѡвѡ прѡбенѡ ѡгѡ, ѡ ѡповѣдайтѣ пѡмѡтѣ сѡѡинѡ ѡгѡ, во вѡѣхѡ лѡдѡхѡ
 чѡдѡѡ ѡгѡ.

Слѡва, ѡ нынѣ:

Аллилуѡа, **а**ллилуѡа, **а**ллилуѡа: слѡва твѡѣ, бѡже. [Трѡжды.]

По полѡелѣн: сѡдѡленѡ, глѡсѡ дѡ.

Пѡ: **С**кѡрѡ предварѡ:

Стрѡсти дѡшегѡбѡмѡ ѡѡмертѡилѡ ѡсѡ, сѡтефѡне бѡгомѡдрѡ, * ѡ
 плѡтскѡмѡ вѡстѡнѡмѡ ѡѡдрѡчилѡ ѡсѡ: * гѡршѡмѡ лѡчшѡмѡмѡ пораѡѡцѡмѡ,
 * ѡ кѡ совершѡннѡмѡ стрѡмѡ: * по прѡстѡвлѣнѡмѡ жѡ лѡдѡмѡ
 мѡрѡтѡчѣнѡмѡ ѡбѡвилѡ ѡсѡ, * ѡ сѡѡстѣ твоѡ ѡвѡѣ ѡкрѡилѡ ѡсѡ. *
 тѡѣмѡжѡ ѡѡблѡжѡемѡ тѡ, * ѡ пѡмѡтѣ тѡ чѡтнѡю прѡславлѡемѡ. [Дѡвѡжды.]

Слѡва, ѡ нынѣ, бѡѡрѡченѡ, глѡсѡ тѡѡжѡ:

тело се моје измени без уља.*²¹ [2] Сузама својим постељу своју квасим.*²² [1] Јер ме опколише пси многи, скуп покварених спопаде ме.*²³ [2] Затегнуше лук свој, направу опаку;*²⁴ [1] да у тајности устреле непорочног.*²⁵ [2] Гледах Господа преда мною стално, јер ми је с десна, да се не поколеbam.*²⁶ [1] Сви незнабожци ме опколише, али им се у име Господње супротставих.*²⁷ [2] Благословен (је) Господ, који нас не даде за лов(ину) зубима њиховим.*²⁸ [1] Да Те исповедају, Господе, сва дела Твоја.*²⁹ [2] И преподобни Твоји да Те благосиљају.*³⁰ [1] И увидите, да дивним учини Господ преподобног Свога.*³¹ [2] И биће у труду до века, али биће жив до краја.*³² [1] Чуваће Господ душе преподобних Својих.*³³ [2] Хвалиће се преподобни у слави, и радоваће се на постељама својим.*³⁴ [1] Часна је пред Господом смрт преподобних Његових.*³⁵ [2] Певајте Господу преподобни Његови, и исповедајте (с)помен светости Његове,*³⁶ међу свим народом чуд(ес)а Његова.*³⁷ Слава ... **и** сада ...

Алилуја, алилуја, алилуја; слава Т(еб)и, Боже. [Трипут.]

По Полијелеју: сједален, глас 4.

Подобан: Убрзо предухитри ...

Гтрасти душегубне си умртвио, Стефане богомудри, * и телесна подизања си укротио; * рђаво бољем покоравајућ(и), * и ка савршеном стремећ(и); * а по престављењу народу си се мироточењем објавио, * и светост (си) своју јасно открио. * Стога те ублажавамо, * и (с)помен ти часни прослављамо. [Двапут.]

Слава ... и сада ... Богородичањ, глас исти:

²¹* Пс.108,24б.

²²* Пс. 6,7б.

²³* Пс. 21,17а.

²⁴* Пс. 63,4б.

²⁵* Пс. 63,5а.

²⁶* Пс. 15,8.

²⁷* Пс. 117,10.

²⁸* Пс. 123,6.

²⁹* Пс. 144,10а.

³⁰* Пс. 144,10б.

³¹* Пс. 4,4а.

³²* Пс. 48,9б-10а.

³³* Пс. 96,10б.

³⁴* Пс. 149,5.

³⁵* Пс. 115,6.

³⁶* Пс.29,5

³⁷* Пс. 95,3.

Гкѡрѡ предварѣ, прѣжде дѣже не порабѡтнмѣ * врагѡмъ хѡлѡцымъ
тѣмъ ѣ претѣцымъ нѣмъ, * хрѣтѣ, бѣе нѣшъ: * погѡбѣ крѣтѡмъ
твоѣмъ борѡцымъ нѣшъ, * да оѡразѡмѣютъ, кѣмъ мѡжетъ правослѣвнѣхъ
вѣра * мѣтвѣми бѣы, ѣдѣне члѣвѣколѡбѣе.

Тѣже стѣпѣнна: ѣ-й ѣнтѣфѡнъ ѣ-гѡ глѣа.

Прокіменъ, глѣа ѣ:

Чтѣна предъ гдѣмъ * смѣртъ прѣбнѣхъ ѣгѡ.

Гтѣхъ: Чтѡ воздѣмъ гдѣмъ * ѡ всѣхъ, ѣже воздѣ мнѣ;

Всѣкоѣ дѣхѣнѣ:

Гтѡѣ ѣѡлѣ ѡ матѣѣ, зачѣло мѣ [главѣ ѣ, ѣѣ-ѣ]:

Речѣ гдѣ своѣмъ оѡчѣннѡмъ: [ѣ, ѣѣ] **Всѣ** мнѣ предѣна ѣтъ ѡѣмъ
моѣмъ, ѣ нѣктоѣже знѣетъ ѣна, тѡкмѡ ѡѣ: нѣ ѡѣа ктѡ
знѣетъ, тѡкмѡ ѣнъ, ѣ ѣмѣже ѣще вѡлнтъ ѣнъ ѡкрѣтѣ. [ѣн]
Прѣндѣте ко мнѣ всѣ трѣждѣющѣмъ ѣ ѡбременѣннѣмъ, ѣ ѣѣ оѡпокоѡ вѣ.
[ѣѣ] **Возмѣте** ѣго моѣ на себѣ, ѣ наѣчѣтѣмъ ѡ менѣ, ѣкѡ крѡтокъ ѣсмъ ѣ
смирѣнъ ѣцѣмъ, ѣ ѡбращѣете покоѣ дѣшѣмъ вѣшымъ. [ѣ] **Ѣго** во моѣ вѣго,
ѣ вѣмѣ моѣ лѣгкѡ ѣтъ.

По ѣ-мъ ѡалмѣ:

Глава: Мѣтвѣми прѣбнѣгѡ стѣфѣна, мѣтѣвѣ, * ѡчѣсти мнѡжество
согрѣшѣнѣ нѣшнѣхъ.

Ѣ нѣнѣ: Мѣтвѣми бѣы, мѣтѣвѣ, * ѡчѣсти мнѡжество согрѣшѣнѣ
нѣшнѣхъ.

Помѣлѣ мѣ, бѣе, по велѣцѣмъ мѣтѣ твоѣмъ, * ѣ по мнѡжѣствѣ
цѣдрѡтъ твоѣхъ, ѡчѣсти вѣззѣкѡнѣ моѣ.

Гтѣхѣра, глѣа ѣ:

Прѣндѣте днѣсь, ѣ! празднолѡбѣы, * бѣтѣвенноѡ вѣтѣтѣю собрѣвшѣмъ *
ѣ собѡрѣ мѣтѣвеннѣмъ соствѣльшѣ: * пѣсѣнъ вѣгопѣнѣю воспѡмъ, *
пѣмѣтъ достоѣтѣнѣю прѣбнѣгѡ стѣфѣна соврѣшѣюще: * ѣпѣа хрѣтѣ вѣгодѣрѣ
велѣчѣюще, * ѣ томѣ оѡсѣрднѡ молѣцѣмъ: * мѣтвѣми ѣѣгѡ твоѣгѡ, *
ѣгѡже мѣропѡчѣнѣемъ прослѣвнѣхъ ѣнѣ, вѣко, * ѡ всѣкнѣхъ вѣдѣ ѣ скорѣѣмъ,
* ѣкѡ мѣрдѣ, ѣзбѣн нѣ.

Убрзо предухитри, пре него се покоримо * непријатељима који Те хуле и прете нам, * Христе, Боже наш; * погуби крстом Твојим оне који војују на нас, * да разумеју, колико може вера Православних * молитвама Богородице, једини Човекољубче.

Затим Степена: 1. антифон 4. гласа.

Прокимен, глас 4:

Часна је пред Господом * смрт преподобних Његових.*³⁸

Шта ћу узвратити Господу * за све што ми је дао?*³⁹

Све што дише ...

Св. Јеванђеље од Матеја, зач. 43 [гл. 11,27-30]:

Рече Господ својим ученицима: [11,27] Све је мени предао Отац мој, и нико не зна Сина до Отац; нити Оца ко зна до Син, и ако Син хоће коме открити. [28] Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени и ја ћу вас одморити. [29] Узмите јарам мој на себе и научите се од мене; јер сам ја кротак и смирен срцем, и наћи ћете покој душама својим. [30] Јер јарам је мој благ, и бреме је моје лако.

По 50-том Псал(а)му:

Слава ... Молитвама преподобног Стефана, Милостиви, * очисти обиље сагрешења наших.

И сада ... Молитвама Богородице, Милостиви, * очисти обиље сагрешења наших.

Помулуј ме, Боже, по великој милости Својој, * и по обиљу милосрђа Свога, очисти беззаконје моје.*⁴⁰

Стихира, глас 6:

Ходите данас, о! празникољубци, * Божанством благодаћу сабрав(ши) се * и сабор молитвени саставив(ши); * песму благоподобну успојмо, * (с)помен достојни части преподобног Стефана савршавајућ(и); * Спаса Христа благодарно величајућ(и), * и Њему се усрдно молећ(и): * Молитвама светог Твога, * кога си мироточењем прославио, Владико, * од свак[акв]их беда и невоља, * као милосрдан, избави нас.

³⁸* Пс. 115,6.

³⁹* Пс. 115,3.

⁴⁰* Пс. 50,3.

Κανὼνз бѣы [ἡλὶ χρῆμα]:

И канѡнъ прѣпѣгавъ стефанѧ, гласъ 5,
Ѣгѡже краегранесіе [въ тропарѣхъ ѿ сѣдальнѣ]:

ГѢ[Ѣ]Ф[Ѣ]НА О҃рошницѣ мѣротѣща поѣмъ.

Въ бѣгородичнахъ же: [Твореніе:] Зорѣстѣво.

ПѢСНЬ 7. ІѠМѠСЪ:

Икѡ по сѣхъ пѣшешествовавъ ѿль по бѣздѣ стопѡми, * гонителя
фараѡна видѡ потопляема, * бѣхъ побѣдѣхъ пѣснь поимъ, вопіаше.

Припѣвъ: Прѣбне стѣфанѣ, молѣ бѣа ѡ насъ.

СТЕФА́НА БѢОВѢНЧА́ННА ꙗ́ко БѢПРОСЛА́ВЛЕННА, * да БѢГОПѢСНЕННѦ ОУКРА́ШУ,
ХРІ́СТѢ СЛѢВЕ: * СЛѢВО МѢ ЛѢПО ꙗ́ко ДОБРО́ ПОДАРИ, * ꙗ́ко ОУЗЫ ЖЗЫ́КА
МОЕГѦ, ВЪИ́НУ КЪ ГЛА́МЛЕНІИ ГОТОВА́Ю, РАЗРѢШЕ.

ТѢ припадшее брѣмѣ міродержаніа, * лёгкимъ ѿгомъ
Ехрѣтопослѣдствованіа ѡзмѣнилъ єсѣ, стѣфанѣ бѣгодержавне: * ѡ
слабѣ ѡбѣндоу земнѣй предположивъ, * пріёмникъ неистощимыхъ дарѡвъ
бжїихъ ѡбрѣла єсѣ.

Фрїейскагѡ киченїа ѿ млнства избѣгѡа, * ѡ всѡ тцеславнаа
 возненавидѣвъ, стѣфане бл҃гоуразѹмне: * ко смнренїи дшїю
 жаждѡвъ єси, * ѡ ѡцемъ мїръ любївъ єси: * тѣмже тѡ ѡакѡ ѡбразъ
 бл҃гоуравїа хвалїмъ.

БГОРЧЕНЗ:

Землѣ сѣла, бже, дѣо пречѣта, * нз тебѣ прозвѣ класъ неурѣнъ,
хрѣтосъ гдѣ: * н тобою сѣе всѣ ны земнорѣдныа, * тѣ
велнчѣющыа н блгодѣрнѣ тѣ поѣщыа.

ПѢСНЬ Г. І҃РМОСЪ:

И́ЖЕ ѿ́тъ, ꙗ́коже ты, гдѣ, бже мой: * вознесый рогъ вѣрныхъ твоихъ, блже, * и оутвердивый насъ на ка́мени исповѣданіа твоегѡ.

Надѣла на бѣа жива, спсѣтела всѣхъ члвчкѡвъ, * ѿце ѿ ѿнъ
бывѣла, ѡбразѣцъ добръ всѣмъ былъ сѣи, стѣфанѣ бѣгобразне: *
житіемъ добродѣтельнымъ ѿ смирѣніемъ бѣгокрѣснымъ, * Чтотою дѣшѣ ѿ
добротою дѣха.

Канон Богородице [или храма];
 И канон преподобног Стефана, глас 6,
 чији је акростих [у тропарима и сједал(е)ну]:
 Ст[е]ф[а]на Урошицу мироточца по[ј]ем[о].
 А у богородич(а)нима: [Творење:] Зорастово.

Песма 1. Ирмос:

[Пре]пешачив(ши) по дну [мора] као по копну стопама, Израил, *
 гледајућ(и) [про]гонитеља Фараона потопљена, клицаше: * Богу
 победн[иц]ку песму појмо.

Припев: Преподобни Стефане, моли Бога за нас!

Стефана боговенчаног и богопрослављеног, * да благоспесмено
 украсим, Христе Речи; * реч ми лепу и добру подари, * и свезе
 језика мог, вазда на брбљање готовог, разреши.

Теби припало бreme светске власти, * лаким си игом
 Христопоследовања заменио, Стефане благодржавни; * и
 славу небеску испред земљске поставив(ши), * пријемник
 непотрошивих дарова Божијих си се нашао.

Фарисејску охолост од детињства избегавајућ(и), * и све
 празнославно омрзнув(ши), Стефане благоразумни; * за
 смирењем си душом жеднео, * и срцем (си) мир љубио; * стога те
 као образ добронаравља хвалимо.

Богородичан:

Земљо света, Богородице, Дјево пречиста, * из Тебе изниче клас
 неоран, Христос Господ; * и Тобом спасе све нас на земљи
 рођене, * који Те величамо и благодарно Ти певамо.

Песма 3. Ирмос:

Нема светогa, као [што си] Ти, Господе Боже мој; * који си узвисио
 рог верних Твојих, Благи, * и утврдио нас на камену исповедања
 Твога.

Надајућ(и) се у Бога живог, Спаситеља свих људи, * иако млад
 будућ(и), образац си добар свима био,⁴¹ Стефане
 благообразни: * живљењем врлинским и смирењем благокрасним, *
 чистотом душе и лепотом духа.

⁴¹* ср. 1. Тим. 4,10 и 12.

^{42*} МОЈА НОВОКОВАНИЦА.

Анђелског живљења подража(ва)тељ на земљи бив(ши), * и Анђелски образ на крају примив(ши), СтефANE богоугодни; * венца праведних и царства векова си се удостојио, * и светлости Божанствене созерца(ва)тељ си се јавио.

Угодив(ши) добро Богу за мало времена и брзо скончав(ши), * покој праведних и многолетну старост си постигао, СтефANE добротољубни: * а од грешника̄ си био отргнут, * и од Господа у вечну славу престављен.^{*43} **Богородичан:**

Облак лаки, Тебе Дјево, Исаија виде; * јер Господ, на њему седећ(и), * дође у земљу Египатску; * и све рукотворене идоле обори, * богопознање свима објавив(ши).^{*44}

Сједален, глас 4:

Разгорев(ши) се љубављу божанственом, * и умом својим ка висинама узлетев(ши), * све пристрасно у свету си презрео; * и трње страсти искоренив(ши), * врлинама прекрасним си процвао; * и добар принос трудова својих пожњев(ши), * у ризнице непотрошиве благо си унео. * Стога, моли Христа Бога, СтефANE пребогати, * да и ми од њих окушамо. **[Двапут.]**

Слава ... и сада ... Богородичан, глас исти:

Радост благовештења и радост спасења, * арханђео ти јави, Пречиста, рекав(ши): * Онај који ће из Тебе, Дјево, изаћ(и), * Тај на спасење рода човечијег дође. * Радуј се, домостроја Божијег тај(бе)нице.

Песма 4. Ирмос:

Христос је моја сила, * Бог и Господ, * часна Црква богољепно поје кличућ(и), * од (раз)ума чиста у Господу празнујућ(и).

Одар свој сваке ноћи сузама обливајућ(и), * очима својим сна ниси дао, СтефANE давидолики; * док место Господу у срцу своме ниси пронашао,^{*45} * и зато си као уздарје од Њега добио: * Царство неукрадиво и непоколебиво.

^{43*} ср. Прем. Сол. 4,7-11.

^{44*} ср. Иса. 19,1.

^{45*} ср. Пс. 6,7; Пс. 131,3-5.

Широтою вѣры твоеѧ простирѧсѧ, * вѣрѣѧ кѡзни притѣснѧхъ ѣси, * ѡ до конца сокровѣнѧхъ ѧ ѣси, стефанѣ бѣговѣрне: * ѡ добродѣ бранѣ рѣшѧ, * дѡшѣ твоеѣ ѣже полѣзнаѧ прѣверѣхъ ѣси.

Избравѣ тѣснѣй пѣть вмѣсто прострѧннагѡ, * ѣмже широтѣ рѣхъ достѣглѣхъ ѣси, * радѡсѧсѧ, стефанѣ бѣготѣче: * ѡ дрѣвѣ живѡтѣ, * ѡ негѡже нынѣ невозбраннѡ вѣдѡшѧеши, веселѧсѧ. **Бѣорѣчєнє:**

Ирхѧгѣльское цѣловѧнїе, ѣже радѡсѧсѧ, * приносѧмъ ти, бѣгѡневѣсто: * радѡсѧсѧ, ѣбо црѣвѣхъ ѣси прѣтѡхъ, * радѡсѧсѧ, ѣбо цѣенїѧ ѣси мѣсто: * ты, ѣже ѣси ѧгѣлѡвѣхъ ѡ члѣвѣкѡвѣхъ бѣговѣщѧнїе, * ѡ вѣхъхъ поющѣхъ тѣ бѣгѡвѣдѡшѣвленїе.

Пѣснь ѣ. Іермѡсѣ:

Бжѣимъ свѣтомъ твоѣмъ, бѣже, * оутренюющѣхъ ти дѡшы любѡвїю ѡзарѣ, молѡсѧ, * тѣ вѣдѣти, словѣ бжѣѣ, ѣстиннагѡ бѣга, * ѡ мѣрка грѣхѡвнагѡ взывѧющѧ.

Црѣмъ црѣвѡющѣхъ, * ѡ гѡхъ гѡсѣмъ гѡсѣтѡющѣхъ, * всецѣлымъ срѣцемъ ѡ дѡшѣю чѣтою воздѡвѧсѧ, стефанѣ црѣвеннорѡдне: * томѣ послѣдовѡхъ ѣси себѣ ѡрѣкѧсѧ, * ѡ крѣтѣхъ твоѣхъ радѡстнѡ понѣсѧ.

Оубѣнчѡвѧсѧ на землѣ вѣнцѣмъ добродѣтелей, * бѣгѡславѣтель на нѣсѣ ѣвѣлѧсѧ ѣси, стефанѣ вѣнценмѣнене: * зрѣтель краснѣхъ бѣгѡлюбѣмъ оугѡтѡбѡвѡннѣхъ, * ѡ вѣдѣтель бѣгѣхъ прѡвѣднѣмъ завѣщѧннѣхъ.

Мѡдрѡстѣ чѣтѡю свѣше неѡскѡднѡ прѣѡвѣхъ, * ѡ многѡлѣт[ств]їе вѣкрѡтѣхъ ѡполнѣхъ, стефанѣ бѣженнѡпочѣвѣшѣѣ: * бѣгѣть ѡ мѣть полѡчѣхъ ѣси, * ѡ живѣхъхъ нечѣстѣвѣхъхъ оумѣрѡвѣ ѡдѡхъ ѣси. **Бѣорѣчєнє:**

Свѣтлѣѣшнѣмъ зарѡмъ всю зѣмлю ѡзарѣ, * ѡзѣ тѣбѣ, дѣбо, возѣѡвѣшее слѣнце: * ѣмже просвѣщѣсѧсѧ, ѡ мы, рабѣ твоѣ, * тѣ сѡщѡю бѣхъ чѣстѡвѣмъ.

Ширином вере своје простирућ(и) се, * вражије обести си притеснио, * и сасвим (си) их скршио, Стефане благоверни; * и добар рат ратујућ(и),⁴⁶ * души си својој што је корисно стекао.

Из(а)брав(ши) тесни пут уместо пространог, * њиме си до ширине раја стигао, * радујућ(и) се, Стефане благотечни; * и до дрв(ет)а Живота, * од кога сада незабра[ње]но окуша(ва)ш, веселећ(и) се.

Богородичан:

Арханђелски поздрав, оно „Радуј се“, * приносимо Ти, Богоневесто: * Радуј се, јер си царев Престо; * радуј се, јер си Свештено место; * Ти, која си анђела и људи благовештење, * и свих који Те поју благооудушевљење.

Песма 5. Ирмос:

Божијом светлошћу твојом, Благи, * озари душе оних који Ти јутрњују [с] љубављу, молим се, * да [у]познају Те[бе], Речи Божија, истинитог Бога, * који дозива из мрака греховнога.

Цару који [над] царевима цар(ств)ује, * и Господ[ар]у који [над] господ[ар]има господ(ств)ује, * свецелим срцем и душом чистом се предав(ши), Стефане царственородни; * за Њим си пошао себе се одрекав(ши), * и крст свој радосно понев(ши).⁴⁷

Увенчав(ши) се на земљи венцем врлина, * богославитељ на небесима си се јавио, Стефане венцеимени; * гледатељ красота богољубцима уготовљених,⁴⁸ * и окуситељ доброта праведни[ци]ма завештаних.

Мудрост чисту⁴⁹ с више неоскудно примив(ши), * и многолетност закратко испунив(ши), Стефане блаженопочивши; * благодат и милост си (за)добрио, * и живе безбожнике умирућ(и) (си) осудио.⁵⁰

Богородичан:

Гву земљу најсветлијим зрацима озари, * из Тебе, Дјево, изс(и)јало Сунце; * њима просветлив(ши) се, и ми, слуге Твоје, * Тебе [као] истиниту Богородицу чествујемо.

⁴⁶* ср. 2. Тим. 4,7 (према Синодалном преводу на србски).

⁴⁷* ср. Мт.10,38; 16,24; Мк. 8,34; Лк. 9,23.

⁴⁸* ср. 1. Кор. 2,9.

⁴⁹* ср. Јк. 3,17.

⁵⁰* ср. Прем. Сол. 4,9-13-15-16.

Пѣснь Ѣ. Ірмосъ:

Житѣйское море, воздви́гаемое * зрѣ напѣстей върею, * къ тѣхому
приста́нницѣ твоему * притекъ, вопію ти: * возведи ѿ тли животоу мой,
* многомѣтне.

Всѣпомъ ѡкроплѣніи ѡчисти́вша, * и снѣгомъ ѡубѣлѣніи ѡмы́вша,
стефанѣ бѣокрасне: * радости и веселіи сподобивша єси, * и
мѣроточеніемъ ѿ раки гавніа єси.

Радостотворнаа печаль ѡже по вѣѣ, * и плачу къ пока́нію ѡже во
спсѣніи, стефанѣ бѣорадостне: * принесѣста тебѣ веселіе ѡ немже не
раска́ется, * и радѡваніе ѡже никогда не престаетъ.

Отца сѣаго сѣое прозвѣніе, * и корене неманна свѣтлое рождѣніе,
* стефанѣ бѣослава воспѡмъ: * тоу бо єсть ѡзыкъ сѣревскому
блгоукрашеніе, * и всему роду хрѣтіанскому блгохвалѣніе. **Бѣорченъ:**

Ты бѣомѣи, земнорѡднымъ спсѣніи єси ходатаица, * и
пачеестественныхъ благу цѣдра дародательница: * тѣмже тѣ
немолчи ѡ слави, * и ѡкоже гавріилъ ѡногда, радѡйша ти вопіемъ.

Кондакъ, глаголю:

Блженнымъ прѣдкомъ твоимъ блгоподобивша, * временноа
за вѣчнаа блгоразуми ѡзмѣнилъ єси, * и дарѡвъ бжтвенныхъ
добрѡдѣтельными житіемъ сподобивша єси: * и нами ѿ сѣхъ
молн, вопіючимъ ти: * Радѡйша, стефанѣ нѡвый, мѣроточивый. **Ікосъ:**

Хрѣтіанскаго правожитіа бываа добрый ревнитель, * добродѣтелей
бжтвенныхъ гавніа єси мѣдрий сниска́тель: * ѡглы на нѣси
сѣлѡ возвеселилъ єси, * и члвѣки на земли паче всѣхъ
ѡднѣилъ єси: * ѿ бѣа мѣроточеніемъ прославивша єси, * и роду твоему
ѡкоже сѣецъ познавша єси. * и нынѣ, стефанѣ приноблженне, * ѡзарн
насъ свѣтомъ праздника твоего, * да воспѡмъ ти пѣснь достѡйную
похвалѣніа, * и провозгласимъ радостнымъ глаголю снцсваа: *

Песма 6. Ирмос:

Животно море гледајућ(и) * узбуркано буром напасти, * [к] тихом пристаништу Твоме * притекох, и вапијем Ти: * Уздигни из трулеж(ност)и живот мој, * Многомилостиви.

Исопом окропљења очистив(ши) се, * и снегом убељења омив(ши) се, Стефане богокрасни; * радости и весеља⁵¹ си се удостојио, * и мироточењем (си) се из гробнице јавио.

Радостотворна жалост која је по Богу, * и плач за покајање који је на спасење, Стефане богорадостни; * доне(со)ше ти весеље за које се не каје,⁵² * и радовање које никад не престаје.

Оца светог свети изданак, * и корена Немањиног светли род, * Стефана богославног успојмо; * јер он је народу Србском добро украшење, * и свему роду хришћанском добро хваљење. **Богородичан:**

Ти си, Богомати, на земљи рођенима посредница спасења, * и надприродних добара издашна дародавка; * стога Те неућутно славимо, * и као Гаврило некада, „Радуј се“ Ти кличемо.

Кондак, глас 3:⁵³

Ренценосним предцима твојим добро се уподобљавајућ(и), * [при]времено си за вечно благоразумно изменио, * и дарова божанствених врлинским живљењем си се удостојио; * од њих моли и нама, који ти кличемо: * Радуј се, Стефане нови, мироточиви. **Икос:**

Хришћанског правоживља будућ(и) добри ревнитељ, * врлина побожних показао си се мудри стицатељ: * анђеле си на небесима веома развеселио, * и људе на земљи изнад свега задивио; * од Бога си се мироточењем прославио, * и [на]роду се своме као светац обзнанио. * И сада, Стефане увек блажени, * озари нас светлошћу празника твога, * да би ти испевали песму достојну похвале, * и проговорили радосним гласом ов[ак]о: *

⁵¹* ср. Пс. 50,9 и 10.

⁵²* сл. 2. Кор. 7,10.

⁵³* Кондак незнатно доредигован 2. септ. 2020. г. због усаображавања завршном рефрену Икоса.

Рáдѹиѡ, рóда є́рвѣскагѡ бѣ́голѣ́нное о́украше́нїе: * рáдѹиѡ, лозы́ нѣмáнны прѣкрасное́ прои́схожде́нїе. * рáдѹиѡ, мѣ́ри о́унгáрскїѡ днѣ́ное нзчáдїе: * рáдѹиѡ, Ѡ́тца є́рвѣскагѡ дóброе́ воспитáнїе. * рáдѹиѡ, цѣ́ломѹ́дрїѡ бѣ́гое́ пѣ́нїе: * рáдѹиѡ, добродѣ́тели нскренное́ хвалѣ́нїе. * рáдѹиѡ, бѣ́говѣ́рїѡ прáвое о́укрѣ́плѣнїе: * рáдѹиѡ, правослáвїѡ нзвѣ́стное о́утвержде́нїе. * рáдѹиѡ, скорѣ́щїх рáдостное́ преложѣ́нїе: * рáдѹиѡ, печáльных нстинное́ о́утѣ́шенїе. * рáдѹиѡ, мї́рствѹ́щїх скóрое́ вспомо́женїе: * рáдѹиѡ, мона́шествѹ́щїх держáвное́ ѡ́бодрѣ́нїе. * рáдѹиѡ, бѣ́голю́бныхъ свѣ́тлое́ рáдованїе: * рáдѹиѡ, родолю́бныхъ недвї́жимое о́уповáнїе. *

[Людїе:]

Рáдѹиѡ, стѣ́фане́ нóвый, мѹ́ротчóный.

Г҃наѣ́рь:

Мѹ́ѡ но́емврїа, вѣ́-н дѣ́нь.

Пáмáть стáгѡ н прѣ́нагѡ кнѣ́зѡ о́врошнцы, вѣ́ мона́шествѣ́ стѣ́фана, мѹ́ротчóца, сы́на бѣ́говѣ́рнагѡ крáлѡ є́рвѣскагѡ драгѹ́тїна [нѣмáннчѡ].

Гтї́х:

Стѣ́фана бѣ́говѣ́нчáннагѡ, пѣ́снопѣ́ньми крашѹ́:

И мѹ́ротчóнѡгѡ, хвалáми плетѹ́:

Гѣ́кѡ да млѣ́ть о́у бѣ́га стѣ́жѹ́.

Вѣ́ крáснаѡ ѡ́расль стѹ́родныѡ лозы́ нѣмáннчѡй, бáше сы́нѡ бѣ́говѣ́рнагѡ крáлѡ є́рвѣскагѡ драгѹ́тїна [вѣ́ мона́шествѣ́ деоктїста] н сѹ́прѹ́гы ѣ́гѡ крáльнцы кателїны, о́унгáрскїѡ прїнцѣ́ссы ѡ́ рóда áрпáдцѣ́вѡ. вѣ́ брáцѣ́ сохрáнїлѡ ѣ́сть цѣ́ломѹ́дрїе, о́умѣ́рлѡ же ѣ́сть сѣ́лѡ ю́нѡ, н сохрáнѣ́нѡ вѣ́лѡ ѣ́сть гѣ́кѡ мона́хѡ стѣ́фанѡ, вѣ́ цр́кви стáгѡ áхїллїа вѣ́ áрїллѣ́, зăклáды своегѡ Ѡ́тца. ѡ́ грóбѡ ѣ́гѡ потеклò ѣ́сть мѹ́ро.

Монастѹ́рь тáвна на мáевнцѣ́ ѣ́сть зăклáдѡ ѣ́гѡ н брáтѡ ѣ́гѡ владислáвѡ: монастѹ́рь же пáпрача ѣ́сть нхѡ зăклáдѡ, н Ѡ́тца нхѡ драгѹ́тїна.

Радуј се [на]рода Србског благољепно украшење; * радуј се, лозе Немањине прекрасно происхођење. * Радуј се, матере Угарске дивно чедо; * радуј се, оца Србског лепо васпитање. * Радуј се, целомудрености добро певање; * радуј се, врлине искрено хваљење. * Радуј се, благоверја право укрепење; * радуј се, православља сигурно утврђење. * Радуј се, невољних радосно измењење; * радуј се, жалосних истинско утешење. * Радуј се, мирјана брзо (при)помагање; * радуј се, монаха моћно ободравање. * Радуј се, богољубивих светло радовање; * радуј се, родољубивих непоколебиво поуздање. *

[Народ:]

Радуј се, Стефане нови, мироточиви.

Синаксар:

Месеца новембра, у 12. дан.

**(С)помен светог и праведног принца Урошице,
у монаштву Стефана, мироточца, сина благоверног
краља Србског Драгутина (Немањића).**

Стих:

Стефана богоувенчаног, песмопојима красим;
И мироточивог, хвалама плетем;
Да милост у Бога стекнем.

 вај красни изданак светородне лозе Немањића, беше син благоверног краља Србског Драгутина (у монаштву Теоктиста) и супруге му краљице Каталине, Угарске принцезе из рода Арпадоваца. У браку је сачувао целомудреност, а умро је врло млад, и сахрањен је био као монах Стефан, у цркви светог Ахилија у Ариљу, задужбини свог оца. Из гроба му је потекло миро.

Манастир Тавна на Мајевици је задужбина његова и брата му Владислава, а манастир Папраћа је њихова задужбина, и оца им Драгутина.

Могуще ѣкѡ есть жертва жестокыхъ бореній ѡ сѣвствѣмъ прѣтолѣ
междѣ братома крѣпѣма, стрѣмѣмъ егѡ млдѣтїномъ и ѡтцѣмъ егѡ
драгѣтїномъ.

Тогѡ мѣтвѡми, гдѣ їисѣ хрѣтѣ, бжѣ нашь, помилѡй ѡ спсѣ нась. **И**мѣнь.

ПѢСНЬ 3. Ірмѡсъ:

РосодательнѸ оубѡ пѣць * содѣла ѿггѡз преподѡбнымъ Ѿтрокѡмъ, *
 хладѣи же ѡпалѡющее велѣніе бжїе, * мѡчнѣла оубѣща вопїти: *
 блгвѣнъ єси, бже Ѿтѣцъ нѡшнхъ.

Твои́хъ слѣзъ и́злі́аніемъ ѿгнь грѣхѣ оугаси́хъ є́и, * безстра́стїа же то́ки и́ исцѣлѣ́ній стрѣ́и * съ мѣ́ромъ то́чиши, стефа́не мѣ́тливне, пѣснопо́ущыи: * бл҃гвѣ́нъ є́и, вѣ́е ѿтѣ́хъ на́шихъ.

Орѣжѣа вѣжѣа неслѣбѣмъ поразѣа ѿнѣ, * ѿ кѣ вѣжѣвенномъ оѣтрѣ
незаходѣмагъ свѣта прѣстѣавлѣа ѿнѣ, * вѣселѣа, стѣфанѣ
доброповѣдне, ѿ полѣ: * прѣпрослѣвленъ ѿнѣ, вѣже ѿтѣцъ наѣшихъ.

Чѹдѣеѣхъ и҃сточникъ іавіѣа твоѡ гробница, * и҃ сѣребромъ родъ новѡмъ
мѣротѡчница: * скорѣѡщыѡ, стѣфанѣ щѣдре, собиращи, * и҃
и҃сцѣлѣніѡ и҃мѡ подающи, во ѣже пѣти: * превознесѣнъ ѣси, вѣже ѡтѣцѡ
нашихъ.

Ѡ брѣдованнаѧ, бѣе, дѣо всепѣтаѧ: * оубѣжѧемъ тѧ ѡ мѡлитвы тѣ
 возсылаемъ: * молиса ѡ насъ г҃и твои, г҃иже благвеннаѧ, * ѡ
 мѣи бѣа ѡтѣцъ нашихъ, препрославленнаѧ.

Пѣснь ѿ. Ірмѡсѣ:

И́з пла́мене преподо́бнымъ ро́цѣ и́сточилъ єси, * и прѣнагѣ жерѣтвѣ
водо́ю попалилъ єси: * всѣ бо тво́риши, хрѣ́тѣ, * то́кмѣ ѣже хотѣ́ти, *
тѣ́ прѣвозно́симъ во всѣ́ вѣ́ки.

Урошица је деминутив (мали Урош), а Урош је друго владарско име Немањића (од краља Уроша I); Стефан пак може бити њихово прво владарско име, а не искључиво монашко.

Могуће да је жртва жестоких борби за Србски престо међу браћом краљевима, стрицем му Милутином и оцем му Драгутином.

Његовим молитвама, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј и спаси нас. **Амин.**

Песма 7. Ирмос:

Анђео учини да [усијана] пећ * ороси свете младиће, * а заповест Божија која [с]пали Хајдејце, * мучитеља убеди да [с њима] кличе: * Благословен [је]си, Боже отаца наших.

Твојих суза изливањем огањ греха си угасио, * а безстрашћа токове и исцелења струје * с миром точиш, Стефане милостивни, онима који песмопоју: * Благословен [је]си, Боже отаца наших.

Оружја вражија незлобивошћу си поразио, * и Божанственом јутру Незалазне светлости си се преставио, * веселећ(и) се, Стефане добропобедни, и појућ(и): * Препрослављен [је]си, Боже отаца наших.

Чуд(ес)а извор показује твоја гробница, * и Србскоме [на]роду нова мироточница;⁵⁴ * невољне, Стефане издашни, сабирајућ(и), * и исцелења им подајућ(и), да певају: * Преузнесен [је]си, Боже отаца наших.

Богородичан:

Обрадована, Богородице, Дјево свеопевана; * блаженом Те зовемо и молитве Ти уносимо: * Моли се за нас Сину Твоме, Госпођо благословена, * и Мајко Бога отаца наших, Препрослављена.

Песма 8. Ирмос:

Из пламена си светима росу источио, * и жртву (си) праведникову [с] водом спалио; * јер све што хоћеш, Христе, [Ти] чиниш; * Тебе преуносимо у све век(ов)е.

⁵⁴* пре тога је текло миро из гробнице преп. Симеона – Стефана Немање.

Црѣкимъ пѣтѣмъ ко хрѣтѣ шѣствѣа, стефанѣ правошѣствѣенне, * ѿ црѣтко земноѣ ѡстаѣвъ, къ нѣномѣ достѣглаз ѣи: * мнѡгѣа бѣдѣи на землѣ претерпѣвъ, * въ нѣное торжество вшѣлъ ѣи, * превозноса хрѣта бѣа во всѣа вѣки.

Аггѣли на нѣи ѿ члѣвѣцы на землѣ соединѣюще, * твоѣ бѣгослѣвѣе, **А**стефанѣ бѣгослѣвѣе: * нѣоземнѣю радость ѣицѣмъ вѣрныхъ содѣловаетъ, * ѿ славопѣньми цѣнными дѣшы ѿхъ взыграѣетъ, * ѿакъ да превозносаѣтъ хрѣта гдѣа во всѣа вѣки.

Пѣсноплетѣнѣа тѣ приношѣ, стефанѣ бѣговѣнчѣанне, * ѿце ѿ недостоѣннѣа ѣимъ ѿ невѣжда, * но ѣе твоѣ ѡ любви ѣица: * тѣ же моли хрѣта ѣицѣтелѣа, * да ѿ ѿзъ превозношѣ ѣго во всѣа вѣки. **Бѣгѣченъ:**

Блѣце дѣво, бѣгородѣтельнице, * ѣица нашегѡ доѣтельнице: * млекѡмъ бѣговѣдѣнѣа запоѿ горѣани наша, * да ѿ мы пѣньми ѣго превозносаѣмъ, * тебе же, всепѣтѣю, славимъ во всѣа вѣки.

Пѣснь ѿ. Іѣмѡсѣ:

Бѣа члѣвѣкомъ невозможнѡ видѣти, * на негоже не смѣютъ чѣни ѿггѣлѣстѣи взирати: * тобѡю бо, всечѣла, ѿвѣса члѣвѣкомъ слоѡво воплощеннѡ, * ѣгоже величѣюще, ѣз нѣными вѡи, тѣа ѡбѣлаѣмъ.

Очѣсѣмъ зрѣтельно знаменѣе бѣжѣа приѣщѣа во ѣтѣхъ ѣгѡ, * ѿ вѣковѣчно свидѣнѣе прѣшѣствѣа твоегѡ ѡ приѣсѣрѣа къ приѣсѣлаѣю, * грѣбнѣца ѣсть твоѣ мѣротѣчѣа, стефанѣ бѣгослѣвенне.

Блѣнь бѣгожѣднѣи ѿ ѡрѣлъ нѣопѣрнѣи, стефанъ бѣгоѣннѣи, * трапѣзою ѣпѣзднѣства своегѡ днѣсѣ ѡбѣлнѡ наѣз ѡчѣрежѣетъ, * ѿ лѣтнѣю пѣмѣтѣю своѣю наѣз ѡ вѣѣ весѣлѣетъ.

Млѣтѣми твоѣми къ бѣгѣ бѣгопрѣѣтнѣми, стефанѣ бѣгозѣлюбѣенне: * ѿ мы грѣшнѣи, ѡ всѣкнѣхъ бѣдѣа да ѿзѣавнѣса, * ѿ ѿакъ лѣдѣе бѣжѣи къ бѣгѣ приѣлѣжнѣса. **Бѣгѣченъ:**

Очѣмъ бѣгонзѡленѣемъ ѿ ѣтѣгѡ дѣа нахожѣенѣемъ, * ѣица бѣжѣа понѣла ѣи, бѣгосѣроковѣце, * ѿ по рождѣнѣи дѣствѣнна прѣбыла ѣи: * тѣмъ томѣ вѣнѣ молѣса, блѣце, * ѡ ѿзѣавнѣтѣса наѣмъ ѿстѣнѣа ѿ всѣакагѡ ѡзѡбѣнѣа.

Царским путем ка Христу ходећ(и), Стефане правоходни, * и царство земљско оставив(ши), у небеско си стигао; * многе беде на земљи претрпев(ши), * у небеско торжество си ушао, * преузносећ(и) Христа Бога у све век(ов)е.

Анђеле на небесима и људе на земљи сједињујуће, * твоје благославље, Стефане богославни; * небоземну радост срцима верних причињава, * и славопојима свештеним душе им разиграва, * тако да преузносе Христа Господа у све век(ов)е.

Песмоплете ти приносим, Стефане боговенчани, * иако сам недостојан и незналица, * али то чиним од љубави срца; * а ти моли Христа Спаситеља, * да Га и ја преузносим у све век(ов)е.

Богородичан:

Владичице Дјево, Богородитељко, * Спаса нашег Дојитељко; * Млекоом богопознања запоји грла наша, * да Га и ми песмама преуносимо, * а Тебе, Свеопевану, славимо у све век(ов)е.

Песма 9. Ирмос:

Бога је људима немогуће видети, * и нањ не смеју [ни] чиновни анђелски (по)гледати; * а Тобом, Свечиста, јави се људима Логос оваплоћени; * Њега величајућ(и), [ми] Те с небеским војскама, славимо [као] блажену.

Очима вид[љ]иво знамење Божијег присуства у светима Његовим, * и вековечно сведочење преласка твога из чемерности у вечну славу, * гробница је твоја мироточива, Стефане богопрослављени.

Је лен богожедни и орао небопарни, Стефан богомлади, * трпезом празника свога данас нас обилно гости, * и годишњим (с)поменом својим нас у Богу весели.

Молтвама твојим пред Богом добро примљеним, Стефане богољубљени: * и ми грешни, од свак[акв]их беда да се избавимо, * и као народ Божији (да се) Богу приближимо. **Богородичан:**

Очевим благоизвољењем и Светог Духа нахођењем, * Сина Божијег си понела, Богодев[ојч]ице, * и по рађању си девствена остала; * зато се (Ње)му једнако моли, Владичице, * да се избавимо труљења и сваког [о]злобљења.

Свѣтѣленъ.

Пѣ: Жѣны оуслышите:

Икоу фїніѣхъ добродѣтельми процвѣлахъ єси, * ѡ свѣтлостыми
бѣгозарными возейлахъ єси, * ѡ преславленъ людемъ своимъ
показалася єси: * молиася непрестанноу ко гдѣ ѡ насъ * почитающихъ ти
памать всечтѣнѣю, * стѣфане припопаматне. **Глава, ѡнъ:**

Въ земнѣмъ житїи гдѣки твоемѣ бѣгодоуны, * ѡ теченїе
бѣжтвенное вѣнцѣполучиу совершихъ: * къ свѣтлости невечернѣй
преставилася єси, * ѡ хрѣстѣ чїстѣмъ предсталъ єси: * молиася ѡ насъ
воспѣвающихъ тѣ, * стѣфане припоблженне. **И нынѣ, бѣорченъ:**

Пѣсньми немолчными оублжаемъ тѣ, бѣе дѣо, * ѡбо бѣа слова
плотїю родилъ єси, * ѡ ѡакъ млнца на рѣкѣ носїла єси, * ѡ ѡакъ
отрочѣ млекоу доила єси. * тогоу моли, мѣтвѣми твоими, *
помнѣловатися дѣшамъ нашимъ.

На хвалѣтѣхъ: стѣхѣры, на ѣ, глагола ѣ.

Пѣ: Нѣныхъ чинѣмъ радѣванїе:

Иггѣльскихъ чинѣмъ на нѣсѣхъ радѣванїе, * ѡ члѣвѣческихъ колѣнѣмъ на
землѣи веселїе: * къ небеснымъ обнѣтѣнцѣмъ возшедша, * ѡ къ
многожелѣемъ достїгша: * къ ѡкомъ невїднимъ ѡ оухоу
неслышимъ, * ѡ на ѣрце члѣвѣчѣе невоушедшымъ ѡ бѣолѣбѣмъ
предѣготѣваннымъ, * ѡзерцаемъ тѣ, стѣфане бѣгополѣне. **[Дѣжды.]**

Бѣгоданный ти тѣланѣмъ мѣдрѣ оумножилъ єси, * многокрѣтнымъ
бѣрѣдомъ воздѣлаа, * ѡ блѣтїю въ вѣрѣ возрѣстѣла: * ѣз нїмѣже
дрѣвїхъ нѣсколькѣ въ ѡкрѣвнѣ гдѣна твоегѣ внѣлахъ єси, * ѡ ѡакъ рѣвъ
вѣрнѣй ѡ блгїи, * пригласенїѣ въ радѣсть єгѣ сподѣблѣла єси, стѣфане
бѣгоуванне.

На блѣзѣмъ кѣрени бѣговѣрїѣмъ прозѣбѣла єси, * ѡ краснаѣ ѡрасѣль рѣда
неманичей ѡвїлѣла єси: * при истѣчннѣмъ бѣгоуѣмъ насѣженъ * ѡ
добродѣтельми ѣфѣлѣ напоенъ: * плоды пренѣполненъ ѡзрѣднѣмъ * ѡ
бѣговрѣменнѣмъ въ ѡбѣрѣнїе ѡзрѣлѣмъ, * въ приношенїе гдѣ ѡ тѣворѣ
пренѣвѣшнѣмъ.

Глава, глагола ѡ:

Светилан.

Подобан: Жене послушајте ...

Као финик(с) врлинама си процвао, * и светлостима богозарним си засијао, * и преславан народу своме си се показао; * моли се непрестано пред Господом за нас * који ти поштујемо (с)помен свечасни, * Стефане увек (с)помињани.

Слава ... други:

Уземаљском животу Господу своме благоугодив(ши), * и трку божанствену венцедобитно завршив(ши); * к Светлости невечерњој си прешао * и пред Христа (си) чисто стао; * молећ(и) се за нас који те опевамо, * Стефане увек блажени.

И сада ... Богородичан:

Песмама неућутним ублажавамо Те, Богородице Дјево, * јер си Бога Реч телом родила, * и као дет(енц)е на рукама (си) носила, * и као одојче млеком (си) дојила. * Њега моли, да се молтвама Твојим, * смилује душама нашим.

На „Хвалите ...“: стихире, на 4, глас 1.

Подобан: Небеских чинова радовање ...

Анђелских чиновā на небесима радовање, * и људских коленā на земљи весеље; * к небескѣм обиталиштима узишлог, * и к многожељенѣм достиглог: * к оком невид(љ)ивѣм и ухом нечујнѣм, * и на срце човечије недошлѣм и богољубцима предуготовљенѣм,⁵⁵ * созерцавамо те, Стефане благодобитни. [Двапут.]

Богодани ти талант мудро си умножио, * многоструким трудом [2а] обделавајућ(и), * и благодаћу у вери узрастајућ(и); * и с њиме си још неколико у ризницу Господара свога унео, * и као слуга верни и добри, * позив(ањ)а у радост Његову⁵⁶ си се удостојио, Стефане богозвани.

На добром корену благоверја си изникао, * и красна младица рода Немањића (си) се показао; * крај изворā побожности засађен⁵⁷ * и врлинама добро напојен; * плодовима препу(ње)н изврским * и благовремено за бербу сазрелим, * за принос Господу и Творцу приспелим. Слава ... глас 8:

⁵⁵* ср. 1. Кор. 2,9.⁵⁶* ср. Мт. 25,21 и 23;⁵⁷* ср. Пс. 1,3.

Правожитѣа наставника њ бѣгоуѣа ѡзрѣдника * почитѣемъ тѣа
 * достоубѣженне стѣфане: * краткоуременнымъ бо житѣемъ на землѣ
 * вѣчное на нѣбѣхъ ѡскѣпѣа ѣси: * ѡ заповѣди хрѣстовѣ бодрѣ
 ѡсполнѣа * райское пребыванѣе бо вѣкъ полѣчилъ ѣси: * ѡгнѣа ѡбѣща
 ѣси собесѣдника, * прѣдѣлѣхъ же ѡ прѣдѣлѣхъ сопричастника, * ѡ
 ѡниже вѣнѣ гдѣи молѣа * помѣловатисѣа ѡ намъ грѣшнымъ.

И нынѣ, вѣсѣченъ, гласъ тоу же:

Радѣиѣа, вселенныа похвалѣнѣе: * радѣиѣа, бѣгоуѣа ѡутверженѣе: *
 радѣиѣа, дѣстѣнникѣхъ пѣнѣе: * радѣиѣа, прѣдѣлѣхъ радѣнѣе: *
 радѣиѣа, прогнѣнникѣхъ прѣбѣжице: * радѣиѣа, печѣльнѣхъ прѣстѣнѣе:
 * радѣиѣа, трапѣзо ѡцѣннаа: * радѣиѣа, стѣнѣе бѣжѣннаа: * радѣиѣа,
 рѣчко всѣзлатѣа: * радѣиѣа, славо правослѣвнѣхъ ѡтѣнаа: * радѣиѣа, гдѣиѣе,
 * вѣнѣе прѣпрослѣвленнаа: * ѡ! радѣиѣа, дѣо мѣе, * ѡже въ женѣхъ
 бѣгѣннаа.

НА ЛѢТУРГІИ.

Бѣжѣнна ѡ канѣна прѣбѣнаго, пѣснь ѣ-а ѡ ѣ-а.

Прокѣменъ, гласъ ѣ:

Ѣтѣна прѣдъ гдѣмъ * смѣртѣ прѣбѣнѣхъ ѣгѣ.

Ѣтѣна: Чѣо воздѣамъ гдѣи * ѡ всѣхъ, ѡже воздѣа ми;

Ѣпѣа къ корѣндамъ, зачѣа рѣс.

Вратѣе, [ѣ,ѣ] бѣа рекѣи ѡзъ тѣмѣи свѣтѣа воздѣати, ѡже воздѣа въ
 ѣрѣахъ нашенѣхъ, къ просвѣщенѣю рѣзѣа славы бѣжѣа, ѡ лицѣ ѡиѣ
 хрѣтовѣ. [ѣ] Ѣмамы же сокровѣнѣе ѣе въ скѣдѣльнѣхъ сокѣдѣхъ, да
 премножѣство сѣлы бѣдетѣа бѣжѣа, а не ѡ насъ. [ѣ] Бо всѣмъ скорѣаще, но не
 стѣжѣаще сѣ: не чѣеми, но не ѡчѣаеми: [ѣ] Гонѣми, но не ѡстаеми:
 низлагѣеми, но не погнѣающе. [ѣ] Всѣгда мѣртѣвѣсть гдѣа ѡиѣа въ тѣлѣ
 носѣаще, да ѡ живѣотѣа ѡиѣовъ въ тѣлѣа нашемъ ѡбѣтѣа. [ѣ] Прѣиѣа бо мы
 живѣи въ смѣртѣа прѣдаѣмѣа ѡиѣа радѣи, да ѡ живѣотѣа ѡиѣовъ ѡбѣтѣа въ
 мѣртѣвѣнѣи плѣти нашенѣ. [ѣ] Тѣмѣже смѣртѣа ѡѣа въ насъ дѣѣствѣетѣа, а

Правоживља наставника и побожности изврника * поштујемо те достојни блаженства Стефана; * јер кратковременим живљењем на земљи * вечно(ст) си на небесима искупио; * и заповести Христове бодро испуњавајућ(и) * рајско (си) пребивање занавек [за]добило; * анђел̄а (си) се јавио сабеседник, * а праведника и преподобника сапричастник; * с њима се вазда Господу моли * да се смилује и нама грешним. **И сада ... Богородичан, глас исти:**

Радуј се, васељене похвало; * радуј се, побожности утврдо; * радуј се, девственика певање; * радуј се, праведника радовање; * радуј се, прогнаника прибежиште; * радуј се, невољника пристаниште; * радуј се, трпезо свештена; * радуј се, сен(иц)е божанствена; * радуј се, посудо свезлатна; * радуј се, славо православних часна; * радуј се, Госпођо, * Владичице препрослављена; * о! радуј се, Дјево Маријо, * [Ти] која си међу женама благословена.

НА ЛИТУРГИЈИ.

Блажен(ств)а от канона преподобног: Песма 3. и 6.

Прокимен, глас 7:

Часна је пред Господом * смрт преподобних Његових.*⁵⁸

Шта ћу узвратити Господу * за све што ми је дао?*⁵⁹

Апостол: 2. Коринћанима, зач. 176 [гл. 4,6-15].

Браћо [6] Бог који рече да из таме засија свјетлост, Он засија у срцима нашим ради просвјетљења знања славе Божије у лицу Исуса Христа. [7] А ово благо имамо у земљаним судовима, да преизобиље силе буде од Бога, а не од нас. [8] Свачим смо угњетавани, али не потиштени; збуњивани, али не очајни; [9] Прогоњени, али нисмо остављени; оборени, али не погубљени; [10] Свагда носећи на тијелу умирање Господа Исуса, да се и живот Исусов на тијелу нашем покаже. [11] Јер ми живи стално се предајемо на смрт за Исуса, да се и живот Исусов јави у смртноме тијелу нашем. [12] Тако да смрт дјејствује у нама, а живот у вама. [13] Имајући пак исти дух вјере као што је написано: Вјерових, зато говорих: и ми вјерујемо, зато и говоримо. [14]

^{58*} Пс. 115,6.

^{59*} Пс. 115,3.

живѡтъ въ вѣсѣ. [ѣ] Имѡще же тѡйже дѡхъ вѣры, по писанномѡ: вѣровахъ, тѣмъже возглаголахъ, и мѡ вѣрѡемъ, тѣмъже и глголемъ: [ѡ] Бѣдаще, ѡкѡ
 воздвѣгѡи гдѡ іисѡ, и нѡсѡ со іисѡмъ воздвѣгнетъ, и предпостѡвѡтъ сѡ вѡми.
 [ѣ] Бсѡ бо вѡсѡ рѡди, да блѡтъ ѡмножившѡсѡ, множайшими блѡгодарѣніи
 и збѡтѡчествѡвѡтъ въ слѡвѡ бжѡю.

Алѡлѡдѡа, глѡсѡ ѡ:

Стѡхъ: Блѡженъ мѡжъ бѡѡнѡ гдѡ, * въ зѡповѣдехъ ѣгѡ вѡсхѡцетъ
 сѡлѡ.

Стѡхъ: Ѣілно на землѡ бѡдетъ сѡмѡ ѣгѡ, * рѡдъ прѡвѡхъ блѡвѡтѡсѡ.

Ѣѡѡ ѣѡліѡ ѡ лѡкѡ, зѡчѡло ѣд [глѡвѡ ѡ, ѡі-ѣг].

Вѡ вѡремѡ Ѣѡ, [ѡ, ѡі] сѡтѡ іисѡ на мѡстѡхъ рѡвѡхъ, и нарѡдъ ѡѡѡнікѡ
 ѣгѡ, и мнѡжествѡ мнѡго лѡдѡи ѡ всеѡ іѡдѡн, и іѡрліма, и
 помѡрѡхъ тѡрѡсѡ и сѡдѡнѡсѡ: [ѡі] Иже прѡндѡша послѡшѡти ѣгѡ, и
 ищѡлѡитѡсѡ ѡ недѡхъ сѡѡихъ, и сѡтрѡждѡщѡи ѡ дѡхъ нечѡстѡихъ, и
 ищѡлѡхѡсѡ. [ѡі] И вѡсѡ нарѡдъ ищѡше прикѡсѡитѡсѡ ѣмѡ: ѡкѡ сѡлѡ ѡ негѡ
 ищѡждѡше, и ищѡлѡше всѡ. [ѣ] И тѡй возвѣдъ Ѣѡи сѡѡи на ѡѡнікѡ
 сѡѡѡ, глголѡше: блѡженѡи нѡщѡи дѡхѡмъ, ѡкѡ вѡше ѣсѡтъ цѡрѡтѡѡ бжѡіѡ. [ѣѡ]
 Блѡженѡи ѡлѡщѡи нѡнѡхъ, ѡкѡ насѡтѡитѡсѡ. блѡженѡи плѡщѡи нѡнѡхъ, ѡкѡ
 возмѡѡтѡсѡ. [ѣѡ] Блѡженѡи бѡдетѡ, ѣгдѡ вознѡвѡдѡтъ вѡсѡ члѡвѡцы, и
 ѣгдѡ разлѡчѡтъ вѡ, и понѡсѡтъ, и прѡнесѡтъ іѡмѡ вѡше ѡкѡ сѡлѡ, сѡѡ
 члѡвѡчѡсѡгѡ рѡди. [ѣг] Возрѡдѡитѡсѡ въ тѡй дѡнь и взыгрѡйте: сѡ бо мѡдѡ
 вѡшѡ мнѡгѡ на нѡсѡи.

Прѡчѡстѡхъ:

Въ пѡмѡтъ вѡѡнѡю бѡдетъ прѡѡнікѡ, * ѡ слѡхѡ сѡлѡ не ѡѡѡитѡсѡ.

Вѡнѡцъ дѡлѡ, слѡвѡ и хѡлѡ бѡѡ!

Знајући да ће Онај који васкрсе Господа Исуса, и нас васкрснути кроз Исуса, и преда се поставити с вама. [15] Јер је све вас ради, да благодат умножена кроз многе преизобилује благодарењем на славу Божију.

Алилуја, глас 6:

Стих: Блажен је човек који се боји Господа, * у заповестима Његовим напредоваће веома.*⁶⁰

Стих: Силно ће на земљи бити семе његово, * род [и]прав[н]их ће се благословити.*⁶¹

Св. Јеванђеље од Луке, зач. 24 [гл. 6,17-23].

У време оно [6,17] стаде Исус на мјесту равном и много ученика његових; и мноштво народа из све Јудеје и Јерусалима, и из приморја тирског и сидонског. [18] Који дођоше да га слушају и да се исцјељују од својих болести, и које су мучили духови нечисти; и исцјељиваху се. [19] И сав народ тражаше да га се дотакне; јер из њега излажаше сила и исцјељиваше их све. [20] И он подигнувши очи своје на ученике своје говораше: Блажени сиромашни, јер је ваше Царство Божије. [21] Блажени који сте гладни сада, јер ћете се наситити. Блажени који плачете сада, јер ћете се насмијати. [22] Блажени сте кад вас људи омрзну и кад вас одбаце и осрамоте, и разгласе име ваше као зло због Сина Човјечијега. [23] Радујте се у онај дан и играјте, јер гле, велика је плата ваша на небу.

Причастен:

У спомену вечном биће праведник, * од зла гласа неће се уплашити.*⁶²

Крај делу, слава и хвала Богу!*⁶³

⁶⁰* Пс. 111,1.

⁶¹* Пс. 111,2.

⁶²* Пс. 111,6 и 7.

⁶³* служба завршена током августа и почетком септембра 2020. г.; прегледана и 1. редакција урађена од 9. до 12. септембра 2020. г.

Манастир Пећска патријаршија, Света лоза Немањића: Стефан Урошица.

Савремена икона преп. Стефана Урошице,
рађена према фресци из Лозе Немањића у Пећској патријаршији.

Манастир Грачаница, Света лоза
Немањића, трећи ред одоздо:
св. краљ Драгутин.

Манастир Грачаница, Света лоза
Немањића, трећи ред одоздо:
Владислав, син св. краљ Драгутина и
брат преп. Стефана Урошице.

Манастир Грачаница, Света лоза
Немањића, трећи ред одоздо:
преп. Стефан Урошица.

Манастир Високи Дечани, Света лоза
Немањића: преп. Стефан Урошица.

Црква свт. Ахилија у Ариљу, у којој је био сахрањен преп. Стефан Урошица.

Црква свт. Ахилија у Ариљу, ктиторска композиција: св. краљ Драгутин са братом св. краљем Милутином и супругом краљицом Каталином.

Цртеж цркве свт. Ахилија у Ариљу, према ктиторској композицији.

Капела у цркви свт. Ахилија у Ариљу, посвећена преп. Стефану Урошици.

Манастир Тавна на Мајевици, задужбина преп. Стефана Урошице и брата му Владислава.

Манастир Папраћа, задужбина св. краља Драгутина и синова му преп. Стефана Урошице и Владислава.

